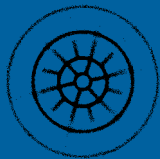


Helsingin



SUOMALAINEN
KLUBI

Klubilehti 4/2010



Lauri Astala:

"Eräs maailma", 1989.

Helsingin taidemuseon kokoelmat

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriKlubi

Piste kipukierteelle.



Vaivaako polvi tai jalkaterä, lonkka tai selkä? Kivulias kyynär- tai olkapää?

Jos liikkuminen on vaikeaa tai tekeminen tuskallista, on aika ottaa yhteys asiantuntijaan. Kipua ei tarvitse sietää.

Sairaala ORTON on Suomen johtava ortopedian osaaja, jossa sinua palvelevat alan parhaat erikoislääkärit. Varaa vain aika vastaanotolle, niin pääset tutkimuksiin ja hoitoon saman tien. Lähetettä et tarvitse. Mikäli hoito vaatii leikkausta, voit itse valita sen ajankohdan. Laita siis piste kivulle.

Neuvonta ja ajanvaraus:
(09) 4748 2705 ma-to 8-16, pe 9-15
www.sairaalaorton.fi

Ortopedian erikoislääkärit

Käsi- ja olkakirurgia Pekka Paavolainen, professori, Ilkka Sinisaari, LT,
Jarkko Vasenius, dosentti, Martti Vastamäki, dosentti
Lasten ja nuorten ortopedia Dietrich Schlenzka, professori, Timo Yrjönen, dosentti
Selkäkirurgia Timo Laine, LL, Dietrich Schlenzka, professori,
Seppo Seitsalo, professori, Timo Yrjönen, dosentti, Heikki Österman, LL
Lonkan ja polven kirurgia Arsi Harilainen, dosentti, Pekka Paavolainen, professori,
Jerker Sandelin, dosentti, Seppo Seitsalo, professori, Jari Syrjänen, LL, Sauli Varjonen, LL,
Pekka Ylinen, LT, Timo Yrjönen, dosentti
Jalkaterän ja nilkan kirurgia Arsi Harilainen, dosentti, Marko Mykkänen, LL,
Jerker Sandelin, dosentti, Sauli Varjonen, LL, Pekka Ylinen, LT
Urheiluvammat Arsi Harilainen, dosentti, Marko Mykkänen, LL,
Jerker Sandelin, dosentti, Ilkka Sinisaari, LT, Jari Syrjänen, LL, Pekka Ylinen, LT



Tenholantie 10, Helsinki

Sisältö

Sisältö 4/2010

Puheenjohtajalta - Johannes Koroma.....	4
Toiminnanjohtajalta - Jyrki Berner.....	6
Päätoimittajalta - Leif Eklöf.....	8
Klubilla syödään hyvin- Heikki Tavela.....	9
Kantapöydässä - Pöytälainen.....	10
Kirjaston kuulumisia - Hans Fredriksson ja kirjastotyöryhmä.....	12
Vierailu Helsingin taidemuseossa - Cover Story - Weijo Pitkänen.....	13
Klubin skruuvarit voitokkaina - Pellervo Erkkilä.....	18
Kamerakoulusta valokuvakilpailuun - Kalevi Suortti.....	20
Kirjailta - Koskeniemi - Yrjö Larmola.....	21
Pitkä Lounas - Jorma Hämäläinen.....	24
Oktoberfest - Leif Eklöf.....	26
Pienkustantamot ja kustantamisen näkymät - Pekka Ritvos.....	27
Oikeuspolitiikan ilta - Jukka Pasanen.....	28
Erkki Salonen - Ikuinen maanpuolustaja - Weijo Pitkänen.....	31
Lääketieteen ilta - Mikael Ojala.....	33
Puhallinorkesterin konserttitanssiaisat - Weijo Pitkänen.....	34
Tenniksen nelinpelikesä - Jussi Neste.....	36
Kevätkauden ohjelma - Ohjelmatoimikunta.....	37
Ministerilounas - Jan Vapaavuori - Kauko Lehti.....	42
Ulkopolitiikan ilta - Weijo Pitkänen.....	44
Kuoron juhlakonsertti - Antti Henttonen.....	46
Isänpäivä Klubilla - Pekka Ritvos.....	50
Klubin syyskokous - Elias Iirola.....	52
YhteistoimintaKlubien biljardin SM-kilpailut - Ahto Alander.....	54
Viini-ilta - Pekka Ritvos.....	56
Itsenäisyyspäivän puhe - Johannes Koroma.....	58
Klubin kuoro juhli - Aarno Suorsa.....	64

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry (www.Klubi.fi)
Kansakoulukuja 3. 00100 Helsinki
puh. + 358 9 586 8830 fax + 358 9 5868 8370
Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa
Päätoimittaja: Leif Eklöf
Graafikko: Yrjö Klippi
Kansilehden valokuva Hanna Rikonen
Toimituskunta: vakinaiset kirjoittajat
Paino: Forssa Print

www.Klubi.fi

Klubi 135 vuotta



Johannes Koroma

Vuonna 1876 perustettu Klubimme täyttää ensi vuonna 135 vuotta. Kymmenen vuotta sitten 125-vuotista merkkipäivää juhlittiin laajasti ja perusteellisesti. Silloin päätettiin, että seuraavat suuret juhlat vietetään 140 vuoden kuluttua perustamisesta, siis vuonna 2016.

■ ■ Esitin johtokunnalle, että Suomen vanhimpiin kuuluva tai vanhin yhä toimiva Klubi ei kuitenkaan ohittaisi tätäkään merkkipäivää huomaamatta. Mutta sen sijaan että järjestettäisiin suuri juhlatilaisuus illallisineen, nostetaan 135-vuotisen toiminnan arvostusta kertomalla omasta toiminnastamme. Nykyään niin suosittuun ilmaisuun mukaan vietämme siis juhlaa työn merkeissä arvostuen Klubin toimintaa kuuluvaa ohjelmatarjontaa ja harrastuksia.

Klubin kevätkokousta on kuitenkin tarkoitus juhlistaa poikkeuksellisella ohjelmalla, mutta sekin vietettäisiin vain omassa piirissämme. Sen sijaan syksyllä järjestetään kahden leimallisen harrastuspiirin, kuoron ja orkesterin yhteinen juhlakonsertti tiloissa, joihin voisimme kutsua myös läheiset ystävämme vieraisiksi. Se olisi sopiva tilaisuus kertoa aktiivisuudestamme ja Klubin elinvoimasta myös Klubimme ulkopuolisille.

Ensi vuonna Klubin eri toimikunnat ja harrastusmuodot voivat siis esitellä elinvoimaansa ja saavutuksiaan kukin vuorollaan

”juhlavuoden” aikana. Tällä hetkellä on tiedossa, että ainakin valokuvauksen ja maalaustaiteen harrastajat suunnittelevat omaa näyttelyä. Toivoisin, että myös muiden hyvien harrastusten vetäjät pohtisivat oikeaa tapaa tuoda harrastajansa esiin tulevan vuoden aikana.

Perinteikkään Klubin ensi vuoden toimintaan soveltuu hyvin myös syvällisempi pohtiminen millaista tulevan toiminnan tulisi olla, jotta Klubin elinvoima säilyisi seuraavan vuosikymmenen ja vuosisadan ajan. Jere Lahden johdolla toiminut työryhmä esitti lähtökohtansa tämän selvityksen tekemiseen syyskokouksessamme.

Selvitys osoitti, että alle viisi vuotta Klubin jäsenenä olleita on merkittävän paljon ja että jäsenkunnan ikärakenne on ”nuorekkaampi” kuin usein ajatellaan. Kun vuoden aikana vajaa kolmannes jäsenistä osallistuu johonkin Klubin tilaisuuteen, on haastavaa pohtia, millaista toimintaa osallistumattomat arvostaisivat ja odottaisivat Klubilta. Samalla on arvioitava, onko meillä edellytyksiä ottaa uusia jäseniä nykyistä tahtia.

Syyskokous valitsi johtokuntaa kaksi uutta jäsentä Henrik Lambergin jatkokauden lisäksi. Äänestys oli yhtä jännittävä ja tulokseltaan arvaamaton kuin aikaisemminkin. Toivotan Matti Saaren ja Juha Kojosen uusina jäseninä lämpimästi tervetulleeksi johtokunnan työskentelyyn

mukaan. Siellä tarvitaan teidän panostanne yhteisten asioiden hoidossa.

Myös Klubimme talous oli syyskokouksessa käsiteltävänä. Päättyvänä vuonna se on ollut vankalla pohjalla ja vastannut tarkasti suunnitelmaa. Hetkelistä ylijäämää on syntynyt vain välttämättömien peruskorjausten lykkääntymisestä, jonka syynä on ollut rakennustarkastusviraston vaatimat lisäselvitykset ennen työn aloittamista. Johtokunta esitti syyskokoukselle jäsenmaksun pitämistä entisellään. Jäsenmaksun korottamista pohditaan vuodelle 2012. Perusteluna oli ajatus siitä, että vähittäin korottaminen onkin mielestäni viisaampaa kuin harvemmin tehtävä suuri kertakorotus. Näin myös päätettiin.

Johtokunta valmistelee ns. yläkellarin kunnostusta ja saadut urakkatarjoukset osoittivat, että se on taloudellisesti kestävällä tavalla toteutettavissa. Kunnostettavat tilat palvelisivat monimuotoisesti erilaisia harrastuksia ja tapahtumia. Lisäksi tarkoituksena on varustaa ne siten, että tiloja voidaan vuokrata myös ulkopuolisille kokous ym. käyttöön. Tiloissa järjestettävät ravintolapalvelut suunnitellaan tulevan käytön mukaisiksi.

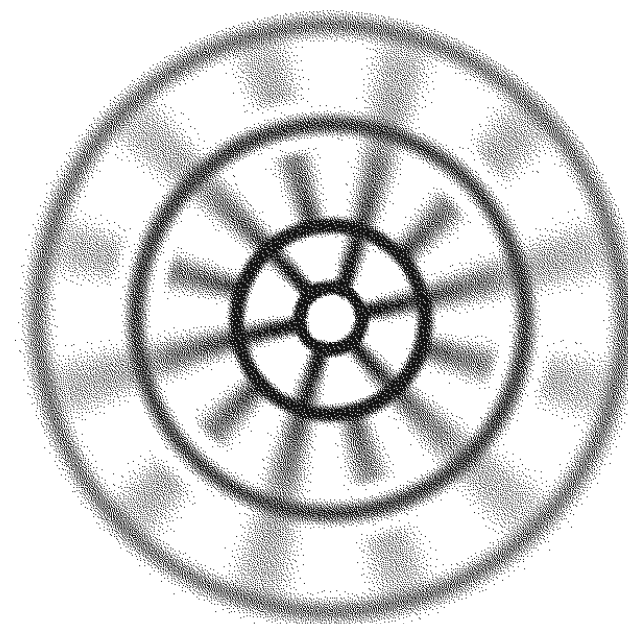
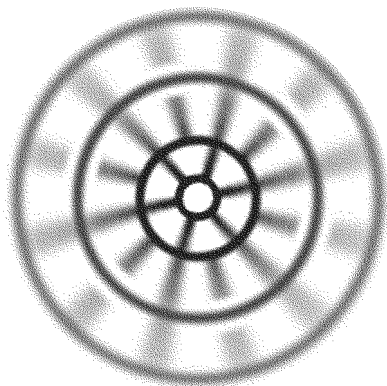
Ensi kesän toinen suuri kunnostuskohde on talomme vuokratilojen ilmastoinnin uudistaminen. Sitä koskevat urakkatarjoukset saadaan vuodenvaihteen jälkeen kiinteistöyhtiön hallituk-

sen arvioitavaksi. Kaikissa näissä hankkeissa olemme käyttäneet ulkopuolista asiantuntijaa määrittelemään keneltä urakkatarjoukset pyydetään ja mitä niiden tulee sisältää. Tällä menettelyllä haluamme välttää sellaisia tilanteita, joissa voitaisiin arvailla onko jäsenten lähipiirin tarjouksia suosittu.

Alkava vuosi on monella tavalla haastava. Tiedot eurooppalaisesta finanssikriisistä saattavat merkittävästi vaikuttaa talouden kehitykseen Suomessakin. Alkuvuodesta puheessani arvioin, ettei ennustaminen ole tullut yhtään varmemmaksi uusista, tehokkaiden matemaattisista menetelmistä huolimatta. Syksyn uutiset Kreikan, Irlannin ja Portugalin ta-

louskriisistä näyttävät vain vahvistavan tämän havainnon. Ilman näitä uusia ongelmiakin, julkisen talouden tasapainottaminen vaatii joka tapauksessa Suomessakin kipeitä ja vaikeita ratkaisuja. Nyt testataan pitääkö vanha totuus suomalaisen päätöksenteon menestyksestä vaikeina aikoina edelleen paikkansa.

Johannes Koroma

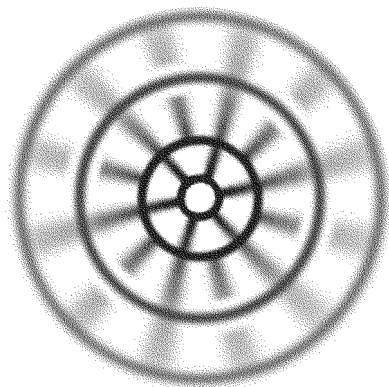


Mietteitä vuoden varrelta

Toiminnanjohtajalta



Jyrki Berner



Luku- ja Konversationsklubi Helsingissä nimen "konversatoni"-osuuden osalta Klubin 134. toimintavuosi oli viime vuosien tapaan monipuolinen, laadukas.

■ ■ Ohjelma ja toiminta on saanut jäsenistöltä kiitosta sekä osallistumisaktiivisuuden kautta että myös suorana palautteena minulle ja muille hallinnossa toimivil-

le. Olen viiden vuoden oppimisprosessin tuloksena jo tottunut siihen, että saan runsaasti kiitosta Klubin ohjelmasta ja muusta toiminnasta sekä jäsenkunnalta että sen ulkopuolelta. Tiedän kiitosten tulevan väärään osoitteen, mutta ymmärrän, että ne on tarkoitettu jaettavaksi. Haluankin välittää kaikki vuoden aikana saamani kiitokset niille noin 60:lle vapaaehtoisesti Klubin eteen eri toimikunnissa ja jaostoissa työskenteleville Klubiveljille. Erityisen kiitoksen ansaitsevat myös kuoron ja orkesterin jäsenet sekä ne taiteilijajäsenet, jotka toimintavuonna esiintymisillään ovat antaneet panoksensa tilaisuuksissamme.

Toimintavuosi oli myös kuoromme taipaleen 10-vuotisjuhluvuosi. Kuten suomalaisuusliike ennen Klubin perustamista, kuoro on kasvanut solisevasta purosta kohisevaksi koskeksi, joka osaa myös solista, kuten 10-vuotisjuhlakonsertissa mukana olleet saivat kokea. Kuoro on tehnyt mieskuorohistoriaa pitämällä - tiittävästi ensimmäisenä mieskuorona Suomessa - kaksi teemakonserttia. Ensimmäinen oli vuonna 2007 pidetty yksinomaan oopperamusiikista koostunut konsertti, joka suuren menestyksen takia järjestettiin myös uusintana. Toinen oli niin ikään suurta suosiota saanut lastenlauluista koostunut konsertti. Myös muut kulttuuriohjelmamme on orkesterin tanssiaisineen, kirjailtoineen,

teatteri- ja näyttelyvierailuineen saanut jäsenistöltä kiitosta. "Luku- ja Konversationsklubin" perinteitä pidetään yllä kirjaston monipuolisen Klubimme perinteitä kunnioittavien kirjalahjoitusten ja hankintojen avulla.

Klubin harrastustenkin osalta vuosi oli toisaalta perinteinen, mutta myös uudistumista on tapahtunut. Biljardin ohella Klubin vanhimpiin harrastuksiin kuuluva skruuvi on saanut uuden vaihteen päälle. Harrastajamäärä lisääntyi ja yhteistyö muiden Klubien "korttirinkien" kanssa tiivistyi. Jos Klubin ehdotus hyväksytään, ensi vuonna pelataan viime vuonna Klubilla aloitetun skruuvien SM-turnaus entistä laajempaan.

Klubin "virkaiältään" vanhimman Klubiveljemme Pekka Mannion merkkipäiväillä tekemä ehdotus "seniorikerhosta" sai nopeasti kannatusta. Seniorikerho on jo järjestänyt neljä tilaisuutta ja ensi vuonna toiminta laajenee. Seniorikerhon aloitteesta ja marraskuussa olleiden näytetuntien saaman vastaanoton perusteella vuoden 2011 alussa suunnitellaan käynnistettäväksi Klubin ohjattu "ukkojumppa". Tämä toiminta on paluuta alkujuurille, sillä historiankirjoista selviää, että Klubin keskuudessa toimi ainakin vuosina 1881-1887 "Suomalaisen Klubin voimistelijat" niminen voimisteluyhdistys.

Toimintavuonna Klubin ulospäin suuntautunut yhteiskunnallisen toiminnan painopisteenä on

ollut omistamamme ainutlaatuisen "Suomen Kansan Sähköinen Muisti" tavaramerkin alla olevan Sibelius-sivuston kääntäminen saksaksi ja Ylppö-sivuston tekeminen. Sibelius-sivuston saksankielisen version "ajoi tiedon valtatielle" Sibeliusin 145-vuotissyntymäpäivän aattona Klubilla järjestetyssä julkistustilaisuudessa Saksan suurlähettiläs, Dt Peter Scholz.

Ylppö-projekti joutui valitettavasti laman uhriksi eikä haetua lisärahoitusta tälle vuodelle saatu. Onneksi johtokunta oli jo hanketta käynnistäessään ottanut huomioon mahdolliset rahoitusvaikeudet eikä hanketta tarvitse haudata. Ylppön elämäkerran käsikirjoitus on viimeistelyä vaille valmis ja tätä kirjoitettaessa näyttää siltä, että pystymme hankkimaan vuosille 2011-2012 rahoitusta niin, että sivusto voidaan julkaista alkuperäisten suunnitelmien mukaan Ylppön syntymän 125-vuotisjuhlien yhteydessä lokakuussa 2012. On hienoa, että tällä yleishyödyllisellä toiminnallamme on jäsenistön enemmistön vankka tuki. Toivon, että mahdollisimman moni Klubiveli konkretisoisi kannatuksensa yleiskunnalliselle työllemme. Parhaiten sen voi tehdä rahoittamalla Klubin säätiön Mannerheim-, Sibelius-, Pohtola- ja Ylppö-rahastoista parhaiten itselleen sopivaa. (Säätiön tilinumero on Nordea 174530-46013, tiedoksi kenttään ao. rahaston nimi).

Vuoden alussa jaettiin toista kertaa järjestetyn Suomalaisen Kirjoituskilpailun palkinnot ja tämän vuoden kilpailun kirjoitukset ovat arvosteluraadin arvioidut. Klubi on tukenut perinteisten sotaveteraani-, invalidi- ja partiojärjestöjen työn lisäksi myös uusia kohteita.

Vuosi oli myös "Venla-emäntämme" Miian ja isäntämme Petrin ensimmäinen kokonainen toimintavuosi. Kokonaisuutena ravintolatoimintamme on saanut kiitosta sekä jäseniltämme että ravintolan muilta asiakasryhmiltä. Klubin talouden kannalta on ilahduttavaa, että ravintolan vuokratuottojen notkahdusta, johon Klubin budjetissa oli varauduttu, ei tapahtunut huolimatta siitä, että ravintoloitsijan vaihdos osui vaikeaan taloudelliseen tilanteeseen. Ravintolan vuokratuotto tulee olemaan noin 10-15 % korkeampi, kuin mitä tälle vuodelle oli budjetoitu.

Klubiveljien kiitettävän jäsenmaksujen suorittamisen, vakaan vuokratuoton sekä ennakoitua suuremman ravintolatuoton sekä toiminnassa ja hallinnossa tehtyjen säästötoimenpiteiden ansiosta toimintavuosi oli myös taloudellisesti hyvä. Tilanne olisi sama, vaikka ulkopuolisista syistä ensi vuodelle siirtyneet investoinnit olisivat toteutettu. Taloudessa on kuitenkin muistettava, että Klubilla ja sen kokonaan omistamalla kiinteistöllä on liikevaihtoon verrattuna kolminkertainen mää-

rä velkaa. Tämä tekee taloudesta herkän ulkoisille tekijöille, kuten koron muutoksille. Muutoksiin varautumiseen on kuitenkin entistä paremmat mahdollisuudet.

Omaa työtäni lähimpänä toimineita johtokunnan ja toimikuntien jäseniä, Kiinteistö oy:n hallitusta ja isännöitsijää sekä päätoimittaja/web-masteria kiitän hyvästä yhteistyöstä ja erinomaisesta tuesta. Nimeltä mainiten kiitoksen ansaitsevat vuoden vaihteessa johtokunnan jättävät Elias Iirola ja Tuomas Koljonen, joiden kanssa viisi vuotta kestänyt kiinteä yhteistyö päättyy. Ystävyytemme on facebook-kaveruutta syvempää Klubiveljeyttä.

Omasta ja kaikkien Klubiveljien puolesta kiitän Klubimestareitamme Jallua&Artsia, sihteeriamme Inkeriä, ravintoloitsijoitamme Miiaa&Petriä sekä koko ravintolan henkilökuntaa taas tänäkin vuonna heidän Klubin ja Klubilaisten hyväksi tekemästä upeasta työstä. Inkerin tekemän valtavan työn ansiosta jäsenmaksuapalvelut, joita edellisessä lehdessä pahoittelin, saatiin hoidettua lopulta melko pienin "henkisin vaurioin". Ilman teitä Klubi ei olisi kehittynyt ja laajasti kiitetty instituutio, mitä se tänään on!

Rauhallista Joulua ja Hyvää Uutta Vuotta!

Jyrki Berner

Klubi tiedottaa



Leif Eklöf

Ensi vuonna Klubimme täyttää 135 vuotta. Jäsenmäärämme on nyt lähes 3000. Viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana Klubiin on liittynyt noin 1000 jäsentä ja kasvu näyttää jatkuvan. Olemme selvästi suurin Klubi Suomessa ja mielenkiintoista on havaita, että maassamme on lähes sata kuntaa, joiden asukasmäärä on Klubiamme pienempi!

■ ■ Tänä vuonna tapahtumia on ollut noin 120 sekä omissa tiloissamme että muualla Suomessa ja ulkomailla. Ohjelmatarjonta on monipuolista ja voisi toivoa, että yhä useampi epäaktiivinen Klubiveli ottaisi osaa tapahtumiin. On esitetty epäilyksiä, että emme kohta enää mahdu tilaisuuksiin. Suosituimmista tapahtumista sali on toki ollut lähes täynnä. Tietysti pöytiä vähentämällä sa-

liin saadaan mahtumaan huomattavasti enemmän kuulijoita, jos ohjelmatilaisuudet ovat sen luontoisia. Voidaanhan ajatella, että tilaisuuksia edeltävä ruokailu, johon läheskään kaikki eivät osallistu tapahtuu muissa kabineeteissa. Olemme jo muutama vuosi sitten varustaneet kuudennen ja seitsemännen kerroksen tiloja videoprojektoreilla, jolloin esityksiä voi seurata muuallakin kuin isossa salissa. Lisäksi yläkellarin kunnostus tuo lisää tilaa erilaisiin kokouksiin ja tarkoituksiin.

Neljä kertaa vuodessa ilmestyvä Klubilehti selostaa sekä menneitä tapahtumia että kertoo tulevista. Jatkossa tulemme painottamaan nykyistä enemmän tulevia tilaisuuksia. Lehti on kasvanut tapahtumien kasvun tahdissa. Formaattia kasvatettiin kokoon B5, jotta sisältöä saisimme mukaan aikaisempaa enemmän ja kuvatkin tulevat nyt paremmin esiin.

Lehti ei suinkaan ole ainoa tiedottamisen muoto. Tänä vuonna on julkaistu ”Taskutietoa Klubista” -niminen vihkonen, sekä englanninkielinen ”Pocket info on the Club”. Nämä on tarkoitettu oppaiksi uusille jäsenille, sekä annettaviksi Klubia tunteuttamille henkilöille. Näitä vihkosia on saatavissa Klubimestareilta (ne ovat luettavissa myös netistä). Tänä vuonna on myös julkaistu kuoromme kymmenvuotiskirja ja se on netin lisäksi saatavissa Klubimestareilta.

Aikaisemmin on julkaistu Klubimme 130- vuotishistoriikki ja veneretkiämme käsittelevä kirja. Näitäkin on saatavissa Klubimestareilta.

Painettua materiaalia täydentää netti. Olemme jo vuodesta 1995 olleet mukana internetissä osoitteessa www. Klubi.fi. Sivuille kerrotaan perusasiat toiminnastamme sekä julkaistaan eri harrastuspiirien sivut ja niiden tapahtumat. Tärkeitä osoita ovat jäsentiedote, jossa kerrotaan päivitetty ohjelma aina kauden loppuun asti sekä kerran viikossa lähetettävä viikkokirje, jossa esitetään uusimmat asiat. Ilmoittautumiset tilaisuuksiin voi tehdä myös verkon kautta.

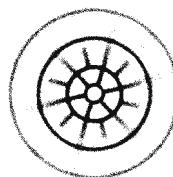
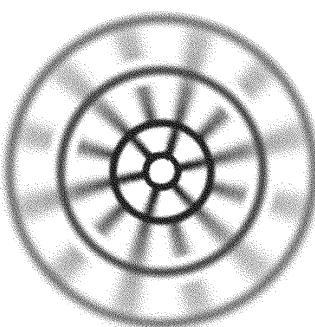
Muutoksia ja täydennyksiä tulee aina suunnitelmiin ja nämä sähköiset menetelmät ovat siksi tärkeitä. Sivuja kannattaa seurata. Viikkokirjeen postituslistalla on noin puolet jäsenmäärästä ja olisi toivottavaa, että loputkin sähköpostia lukevat ilmoittaisivat osoitteensa. Jäsen pääsee listalle lähettämällä pyynnön osoitteeseen webmaster@Klubi.fi. Uusimpana tiedottamisen keinona käytämme Facebookia: Klubin ilmoitustaulu. Sinne jäsen pääsee ilmoittautumalla Facebookissa.

Hyviä pyhiä toivottaen

Leif Eklöf
Päätoimittaja

Klubilla syödään hyvin

■ ■ Klubiveljiltä saadun palautteen mukaan on tyytyväisyys uusiin yrittäjiin ollut pääosin varsin yksimielistä. Tämä koskee sekä keittiöstä vastaavaa Petri Karhua että aina ystävällistä Miia Makosta salin puolella.



Vaikuttaa siltä, että he ovat säilyttäneet sen positiivisen hengen ja motivaation, joka mennä vuosina on koko henkilökuntaa aina elähdyttänyt.

Ruoan laatu ja esillepano ovat selvästi heidän aikanaan kohentuneet. Toki parannettavaa edelleenkin löytyy ja siihen ravintolamme pitäjät tulevat edelleen panostamaan. Pyrkimys ja tavoite on suomalaisen kotiruoan saralla päästä kaupungin parhaimmiston, kuten esimerkiksi ruotsalaisessa husmankost –tyyppisissä arvostetuissa ruokapaikoissa Tukholmassa.

Vuosina 2009-2010 ei ravintolan hintoihin ole juurikaan puututtu. Ruoan hinta on ollut jo sopimuksenkin mukaan koske-maton. Toki hintoja pudotettiin kesällä arvolisäveron laskiessa. Nyt on Klubin johtokunta antanut hyväksymisensä hintojen tarkistukseen tulevan tammikuun alusta lukien.

Korotukset tulevat olemaan varsin maltillisia ja vastaavat korkeintaan kustannustason nousua ravintoloissa yleensä. Varsinkin suosikkiruuissa sekä kantapöydässä noudatetaan hinnoittelussa hyvin konservatiivista linjaa.

Lopuksi pyydän saada toivot-



Heikki Tavela

taa paitsi Klubiveljille niin ennen kaikkea Miialle ja Petrille ja heidän joukkueilleen erinomaisen Hyvää Joulua ja entistä maistuvampaa Vuotta 2011.

Heikki Tavela

Kantapöydässä

Ken näkee, hän elää

■ - OLETTEKO äänestäneet?

Mitä? Elannonko vaaleissa? Vaiko tähtien kanssa tanssijoita?

Elanto on HOK:n helmoissa ja konsernin edustajien kerrotaan johtavan Helsingin kaupungin hallitustakin. Tähtien tansseissa luotan tuomareihin.

- Tarkoitin seurakuntavaaleja.

Minä kävin kohottamassa sen prosenttia.

Eivätkös ne olleet muuttumassa homovaaleiksi, kun mediassa ei moneen viikkoon paljon muusta puhuttukaan? Sekoiliivat Päivi Räsänen puolueen ja kirkon välillä. Eroamisista tuli syksyn kulkutauti.

Joku laski sukupuolisesti poikkeavia olevan suomalaisista noin puoli promillea, ja he nyt kaapeistaan ulos rohkaistuneina yrittävät pyörittää koko valtakuntaa.

- Etkö muista sanontaa: Yksi sormi on yhtä kipeä kuin yhdeksänkin?

Sensaatihakuinen media käynnisti tämänkin kohun.

Sananvapaudella ja markkinataloudella ovat myös varjopuolensa.



- SANANVAPAUDEN harjoittaminen on monessa maassa hengenvaarallista. Vuoden 1991 Nobelin rauhanpalkinnon saanut burmalainen Aung San Suu

Kyi suljettiin 15 vuodeksi kotiarestiin ja tänä vuonna saman kunnian saanut kiinalainen Liu Xiaobo omaisineen estetään matkustamasta palkintojuhlaan. Hän kärsii viime vuoden joulukuussa saamaansa 11 vuoden vankilatuumiota.

- Kuinkahan monta toisin ajattelevaa toimittajaa on maailmassa surmattu tänäkin vuonna?

Kiinan johtajat näkevät rauhtaisen kurin ainoaksi keinoksi hallita lähes puolitoistamiljardista kansaansa. Sen väestö kasvaa yhä nopeasti ja rajat käyvät ahtaiksi. Ongelmia riittää.

Uuden talousmahdin katseet kohdistuvat entistä enemmän Amurjoen takaiseen tyhjiin Siperiaan. Meillä sananvapauden haitat ovat onneksi vielä melko pieniä. Martti Ahtisaari saa kävellä vapaana.



- SIPERIAN omistajalla on muitakin huolia kuin Kiinan kasvu. Helsingin Sanomien kolumnisti Olli Kivinen analysoi Venäjää ennustaen siitä suurta väliinputoajaa. Energiarahoilla on luotu ostovoimaa, mutta teollisuuden uusiminen on sujunut huonosti ja vientiin sopivien tuotteiden määrä on vähäinen. Teollisuusmaissa kehitellään ratkaisuja öljyn

ja kaasun korvaamiseksi uusilla energiamuodoilla. Kun ne toteutuvat, öljystä ja kaasusta elävät maat kokevat ikäviä yllätyksiä.

- Senköhän vuoksi Kremlin lähentelee jo Natoa?

Jääköhän Itämeren kaasuputki tyhjäksi?

Ken näkee, hän elää.

Jos Venäjän öljy loppuu tai ei käy enää kaupaksi, se alkaa myydä Baikaljärven vettä. Sitä riittää ja maailma tarvitsee ennen pitkää sitä.

Meillä on huono onni, kun ei ole öljy- eikä kaasulähteitä ja tuhansissa järvisämme on niin vähän vettä.



- KODINTURVAJOUKOISTA käydään vilkasta keskustelua. Tavoitteena on kehittää maanpuolustuskoulutustamme kodinturvajoukkojen suuntaan. Siihen pakottaa varusmiesikäluokkien ja samalla armeijan sota-ajan vahvuuden pieneneminen.

Jotkut pelkäävät niistä tulevan uusia suojeluskuntia.

Mitä pahaa siinäkään olisi? Ne lottien kanssa paljolti pelastivat itsenäisyytemme talvisodassa.

Työväenliikekin suositteli jäsenilleen liittymistä niihin.

Ei kai sotia enää tule. Rahat

menevät hukkaan.

Niin sanottiin 1930-luvulla. Oletteko nähneet monta sellaista uutislähetystä, joissa ei kerrottaisi aseellisista kahinoista?

Kodinturvajoukot tulevat olemaan sisäisiä rauhanturvajoukkojamme...

... joita rauhanjärjestömme vastustavat.



- MISSÄ, veli hyvä, Sinun sukusi juuret ovat?

Kalvolan Heinussa, mutta nyt se on Hämeenlinnan kaupungin Kalvolan Heinu.

Sinä olet lääninlääkäri?

Olin, mutta nyt olen aluehallinnon ylilääkäri. Läänit ja maaherrat kuopattiin tämän vuoden alussa.

Lääninhallitusten tilalla ovat aluehallintokeskukset.

Kukahan nero tuonkin keksi? Kansa hylkää omaa historiaansa. Maaherrojen viroilla on ollut perinteitä

Wibeliuksesta Pokkaan ja pitäjienkin nimillä on monisatavuotisia historiallisia juuria.

Kotimaisten kielten tutkimuskeskus on ehdottanutkin, että vanhat kuntarajat säilytettäisiin nimistöä varten ja niiden mukaiset alueet olisivat pitäjää.

Mainio ajatus! Kannatetaanhan koko kantapöytä sitä!



- IRLANTI on nyt Kreikan tavoin hätää kärsimässä, kun ovat yhdysvaltalaisen tapaan eläneet yli varojensa ja

saaneet pankkinsa kuralle. Vihreät saaret uhkaavat kulottua ruskeiksi.

Pienen Suomen pitää taas olla pelastusarmeijan etulinjassa.

Pelastetaan siinä samalla itseämmekin, vakuuttaa Klubiveljemme Jyrki Katainen ja lienee oikeassa. Katkaistaan dominon synty alkunsa.

- Ettei se muodostu itsensä nostamiseksi tukasta suosta, varsinkin jos autettavia tulee lisää.

Persut ja muut oppositiopopulistit saavat lisää ilmaa sipiensä alle juuri vaalien aattona.

- Se ilma ei kauas kannaa. Voi pudota persuksilleen.



- RUOTSISSA kuohuu, kun kuningas kävi kylässä.

Nehän leikkivät norjalaistytön kanssa vain teinileikkejä.

Aikuinen mies...

Eikö kyläily ole ollut kuninkaallinen tapa ainakin Daavidista lähtien.

Onni, että Victoria ehti lähteä Suomesta kotiin. Media olisi saattanut hydyttää epäkohteliailla uteluillaan hänen ihastuttavan hymynsä.

Hoosianna ja ristiinnaulitse ovat lähellä toisiaan.



- OLETTEKO jo lukeneet edesmenneiden kunniapuheenjohtajiemme Erkki Salosen ja Mikko Pohtolan elämäkerrat?

Syömätön löytyy edestä. Onko luvassa herkkupaloja?

Mielenkiintoisia kirjoja molemmat ja erilaisia. Miehet ovat olleet verkostoituneita ennen kuin verkostumisesta puhuttiinkaan. Olivat vaikuttajina monessa mukana. Klubimme oli ajoittain heille kuin toinen koti.

Valitettavasti Ekin voimat eivät riittäneet omien muistelmiensa loppuun saattamiseen.

Näen merkkejä niistä Keijo Kulhan tekstissä, eräinä lähteinä kun varmaan olivat.

Risto Lindstedtillä on oma persoonallinen tyylinsä, ruohonjuurisempi.

Hänen kirjassaan olisi ollut neuvo Kaarle Kustaallekin. Sen antaa Mikon seuraaja Pekka Hyvärinen työtovereilleen: Miten selviää tilanteesta, jos herää itselleen oudossa osoitteessa?

No, miten?

Lukekaapa kirjasta!

Pöytäläinen

Kirjasto vaan ei lainasto. Tuttu toteamus?

■ ■ Klubimme kirjasto on kuluvan vuoden aikana joutunut jo toisen kerran luvattoman kirjainlainauksen kohteeksi. Hyllykös- tä on kadonnut kaksi arvokasta teosta sarjasta SUOMEN KANSALLISBIOGRAFIA, numerot 9 ja 10. HerrasmiesKlubimme jäsenille osoittamaamme luottamusta on jälleen karkeasti väärinkäytetty. Mikäli tilanne ei korjaudu, voi edessämme olla vaikkapa kirjaston rajoitettu käyttö kuten maksullisuus, tietyt aukioajat tai muita toimintarajoituksia mitä johtokunta katsoo aiheelliseksi.

Kirjastotyöryhmä on tapah- tuneesta syvästi närkästynyt. Te- on toteuttajalle ei nähtävästi ole mennyt perille kirjastomme toi- mintaperiaatteet eli kirjoihin tutustuminen kirjaston leppoisissa tiloissa olkoonkin, että aikansa ei ehkä riitä perehtymään etsimään- sä teoksen yhden kirjastokäyn- nin yhteydessä.

Oli miten oli, tällainen toi- mintamme vastainen menettely on saatava tavalla tai toisella lop- pumaan.

Kirjastotyöryhmä

Tuoreita lahjoituksia kirjastolle

■ ■ On ehdotettu, että Klubin jäsenten lahjoittamat omat kirjat olisivat esillä omalla hyllyllään, jotta ne paremmin erottuisivat muiden kirjojen joukosta. Ajatus on Klubin kirjastojoaksen mieles- tä hyvä ja asianmukaisiin toimen- piteisiin onkin jo ryhdytty.

Torstaina 11.11.10 kävi kir- jastossamme Klubin ”ulkokun- tajäsenemme” (asuu vakinaisesti Lopella) metsänhoitaja ANTTI KOSKIMÄKI luovuttamassa meille neljä kirjoittamaansa tai toimittamaansa kirjaa. Odotimme metsäaiheisia opuksia, mutta An- tin tiedolliset ja taiteelliset kyvyt osoittautuivat varsin laajoiksi, kun hän esitteli meille kirjansa. Kirjastomme kokoelma karttui seuraavilla hienoilla teoksilla:

- Antti Koskimäki: ”Jousella,

nuolella ja sydämellä”. Suomen Jousiampujain Liitto 1947-1997.

- Antti Koskimäki: ”Yhdes- sä”. Sotainvalidien Veljesliiton Lopen osasto ry 1941-2003.

- Antti Koskimäki (toim.) ”Lopen naisen kansallispuku”. Maija Stiinalta Lopen naiselle.

- Kirjatoimikunta (Antti Kos- kimäki pj.) ”Lopella uupumat- ta”. Lopen suojeluskunta ja Lot- ta Svärd-järjestön Lopen osasto 1917-1944.

Kaikki nämä kirjat ovat hy- vin ja sujuvasti kirjoitettuja sekä runsaasti kuvitettuja ja sisältävät paljon uutta tietoa kansamme vai- heista.

Otimme kiitollisuudella lah- joituksen vastaan.

Hans Fredriksson

Vierailu Helsingin taidemuseossa Meilahdessa 13.10.2010

Kuvataiteilija Lauri Astalan lumossa

Nykytaiteemme kärkihahmoi- hin kuuluvan Lauri Astalan teoksia oli esillä Helsingin tai- demuseossa 22.9.-14.11.2010. Syksyn kulttuuriohjelman olin poiminut näyttelyesit- teestä arvoitukselliset sanat: ”Astala toteuttaa installaation- sa, videonsa ja veistoksensa taitavalla tekniikalla, jonka avulla hän saattaa katsojan usein hämmennyksen tilaan: mikä on totta, mikä ei”.

■ ■ Vierailun jälkeen olinkin ai- van kuin eksyksissä. Huomasin, etten pystynyt kertomaan kulttuu- ritoimikunnalle, mitä olin nähnyt ja mitä olin tuntenut! Jäi sellainen tunne, etten ollut tässä suhteessa ainoa niistä paristakymmenes- tä Klubiveljestä ja Klubittaresta, jotka olivat tulleet paikalle Mei- lahteen.

Siksi sovimme Klubilehden päätoimittajan kanssa, että kir- joitan näyttelystä hieman laajem- man artikkelin ja että valitsemme lehden kansikuvaksi jonkin sel- laisen teoksen, joka kuvaisi edes kohtuullisesti niitä viimeisteltyjä teoksia, joiden avulla taitelija As- tala jäsentää maailmaa ja selittää katsojilleen ajatusleikkejään.

Kansikuvaksi päätettiin ottaa teos ”Eräs maailma” vuodelta 1989. Silloin Lauri Astala oli jo hylännyt haaveensa sähköinsi- nööriin urasta ja jättänyt taakseen varhaisen musiikkiharrastuksen- sa, josta olisi voinut muodostua hänelle myös ammatti. Sen sijaan hän oli ”interreilannut ympäri Eurooppaa ja huvitellut itseään



Helsingin taidemuseon opas Tuija-Maija Piironen esittelee Lauri Astalan teosta ”Eräs maailma”. Kuvaaja: Weijo Pitkänen

piirtämällä”, kuten museolehtori Taru Tappola kertoo taidemuseon lehdessä 2/2010.

Insinööristä taiteilijaksi

Vuonna 1958 Valkeakoskella syntynyt Lauri Astala aloitti 1979 opinnot Teknisen korkeakoulun sähkö- ja tietotekniikan osastol- la, mutta huomasi pian, että hän halusi tehdä elämässään jotakin muutakin kuin sähköinsinööriin töitä. Niinpä hän aloitti vuonna

1984 opiskelun Taideteollisen korkeakoulun taidekasvatusosastol- la. Vuonna 1990 hän valmistui kuvataiteilijaksi Kuvataideakate- miasta. Samana vuonna hän sai kutsun Suomen kuvanveistäjälii- ton juhlanäyttelyyn.

Sittemmin taitelija Astalan elämä on ollut täynnä merkittäviä kokemuksia (kuten opiskeluvuo- det Chicago Art Institutessa 1999-2002), pitkiä luomisen prosesseja sekä teoreettisen tietämyksen ja

KUVATAITEILIJJA LAURI ASTALA

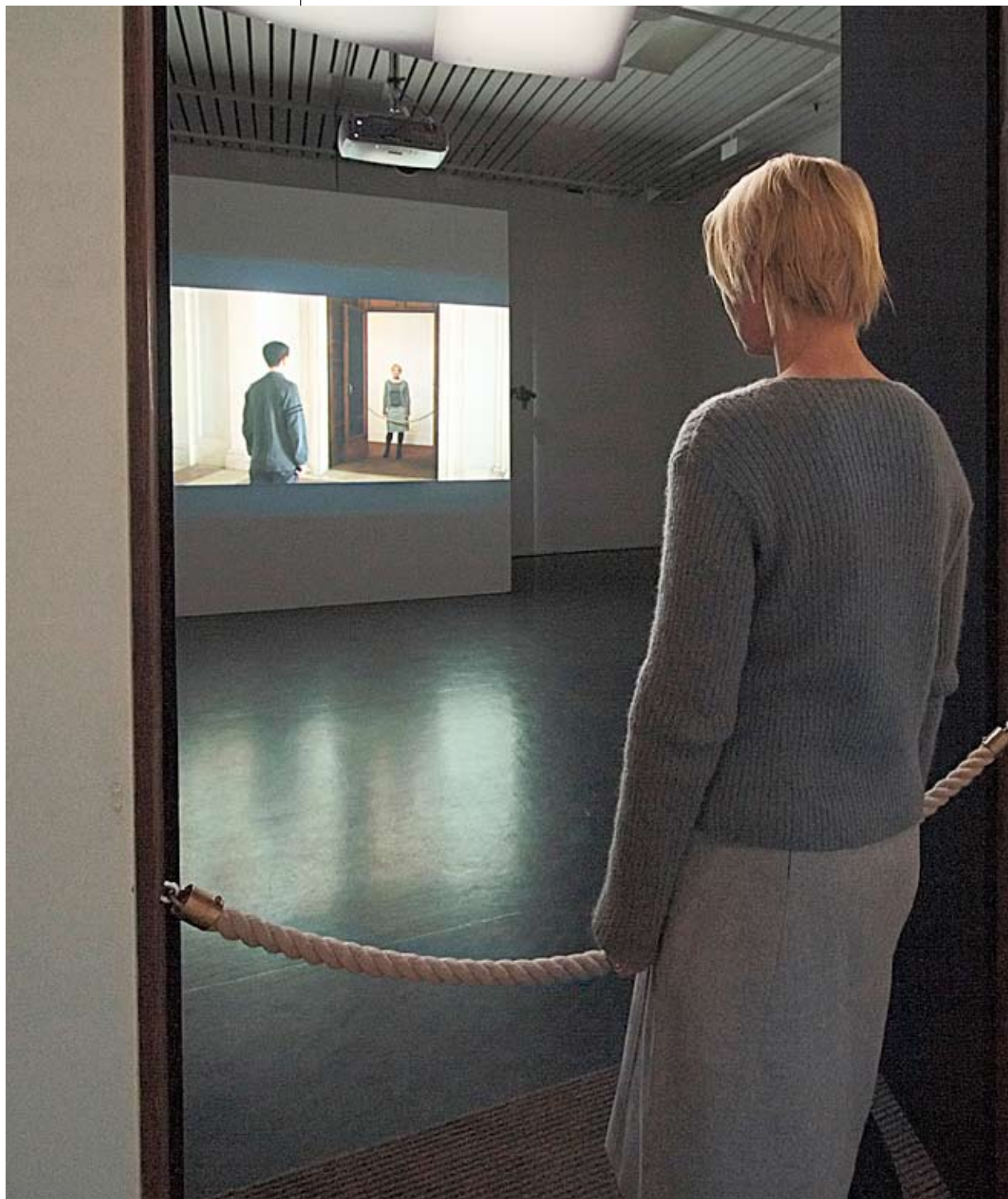
kokemuksellisuuden etsintää. Tu-loksena on ollut laaja ja monipuolinen sarja taideteoksia.

Edustava näyte niistä oli asetettu hienosti esille vuonna 1976 valmistuneeseen Meilahden taidemuseoon. Se sijaitsee museon johtaja, Klubiveljemme Janne Gallen-Kallela-Sirén mukaan ”kaupunkiluonnon helmassa, ihmisvirtojen katveessa.” Siis oivallisessa ympäristössä ajatellen Lauri Astalan taianomaista kykyä vetää katsoja sisälle omiin teoksiinsa.

Erilaisia maailmoja

Lehtemme kansikuva, ”Eräs maailma” vuodelta 1989, on häkellyttävä teos. Se enteilee Lauri Astalan halua ja kykyä nähdä maailma liikkeessä, vaikka se tässä teoksessa on pysäytetty paikalleen. Siinä maapallo on ympäröity ohuilla, taipuisilla koivunoksilla, joiden juuret kohtaavat toisensa etelänavalla ja latvukset liekehtivät pohjoisnavalla kuin revontulet. Ei tarvitse kovin kummallista mielikuvitusta, kun ”näkee” tämänkin teoksen ”elävän ja liikuvan”. Mutta keskelle maapalloaan taiteilija onkin pysäyttännyt yksinäisen veneen peilityynelle järvenpinnalle. Mielikuva oli niin ihmeellinen, että oli pakko koskettaa varovaisesti veden pintaa (vaikka se oli tietysti kiellettyä), kokeakseen, ettei vene leijaile tyhjiössä, vaan se ui läpinäkyvässä lasipinnalla.

Tästä teoksesta näki myös sen, kuinka taitava puumateri-



aalin käsittelijä Lauri Astala on. Vene sellaisenaan on hienostunut taideteos! Monessa muussakin teoksessa puupintojen käsittely ja muotoilu olivat silmää hivelevän taidokkaita.

Maapallo ja maailmankaikkeuden rakenne tuntuvat kiinnostavan taiteilija Astalaa muutoinkin. Se näkyi useista teoksista. Miten voisi nähdä liikkeen ja pysähdysten samanaikaisesti, sillä tavalla, että ne eivät sulkisi toinen toistaan havaintomaailman ulkopuolelle, vaan olisivat läsnä yhtä aikaa.

Miten kuvata aikaa pysäyttämättä liikettä?

Tämän aspektin on Taru Tappola löytänyt hienosti keskustellessaan taiteilija Astalan kanssa tämän Chicagon kokemuksista. Linaan tähän: ”Koin siellä olemisen hyvin elokuvallisena. Tuntui siltä, etten ole todellisuudessa, vaan virtuaalisessa tilassa, elokuvan tai musiikin sisällä. ... Kokemus tilasta tai paikassa olemisesta muuttui ambivalentiksi ja monimutkaiseksi. Ympäristö tuntui pikemminkin kertovan todellisuudesta kuin olevan totta.”

Pysäytetty maailmahan ei tietenkään voi olla ”totta”. Sellainen tekee aina väkivaltaa liikkuvalle maailmalle, joka arkijärjen mukaan on lähempänä ”totuutta”. Niinpä Astalakin etsii teoksillaan ”todellisuutta” liikkeestä. Sen vuoksi hän ilmaisee ajatuksiaan ”liikkuvina kuvina” eli videoins-

Lauri Astala: ”Näkemisestä”, 2008. Helsingin taidemuseon kokoelmat. Kuva: Lauri Astala

tallaatioina ja liikkuvina esineinä.

Pyörivä maapallo soi

Lauri Astalan teos ”Songlines -sävellys karttapallolle ja soittorasialle” (1993, Nykytaiteen museo Kiasma) on juuri sellainen, jota on vaikea kuvailla sanallisesti kellekään. Se on nähtävä! Ja se on koettava! Hän on omistanut sen ”kaikille totuuden etsijöille”. Se kuvastaa elävästi koko hänen tähänastista taiteilijan uraansa nuoruuden musiikkiharrastuksesta (ehkä sävellysnostuksesta) ja sähköinsinööriopinnoista, vanhojen karttojen tutkimiseen ja filosofisen kirjallisuuden lukemiseen. Hänen oma totuuden etsimisensä jatkuu edelleen. Voimme jäädä vain odottamaan uusia taideteoksia ja uusia aluevaltauksia.

Vielä vaikuttavampi on teos ”Suunnitelma” (1993, Jenni ja Antti Wihurin rahaston kokoelma, Rovaniemen taidemuseo). Se täytti yhden näyttelyhuoneen ja koostui useista eri osista. Hallitsevana ideana on Umberto Ecoilta lainattu ”Foucaultin heiluri”, jonka pohjalta Lauri Astala on suunnitellut ”tulkintakoneen karttakoodin muuntamiseksi tekstin muotoon”. Teoksen keskellä on laite, joka on jatkuvasti pyörivässä liikkeessä ja siirtää okkultisena filosofina tunnetun Robert Fluddin laatimaa karttaa vuodelta 1615 tietokoneelle, josta koordinaatit saadaan printatuksi paperille. Koska tuolloin Amerikasta ei ollut käytössä karttoja (vaikka Kolumbus oli löytänyt

KUVATAITEILIJAJA LAURI ASTALA



sen jo 1492), kone jättää läntisen pallonpuoliskon tyhjäksi, koska sen aikaisen kartografisen tiedon mukaan siellä ei ollut mitään. Mieleeni jäi myös alhaalta katonrajaan ulottuva, monivärinen sähköjohtojen muodostama köysi, joka kuvasi mieleenpainuvasti menneen ajan ja nykypäivän tekniikan valtavaa erilaisuutta.

Erilaisten maailmankuvien sarjaan kuuluu myös teos ”Maailma on fantasian kartta” (1990, Turun kaupungin taidekokoelma), joka koostuu neljästä pyöreän, tummapohjaisen vesialtaan reunoille sijoitetusta valkoisesta betonipäästä, jotka puhaltavat määrääjain pieniä laineita veden

pintaan ja päästävät aavemaisia ääniä. Teoksen ”ymmärtäminen” vaati aikaa ja hiljentymistä, muutoin se vaikuttaa groteskilta. Mutta, kun jaksaa seisahtua, katsella ja kuunnella, havaitse pian, että vedestä kattoon ja seinille heijastuvat valot ja laineiden liike kuuluvat myös teokseen ja muodostavat lopulta syvähenkisen taideteoksen, jonka sisällä katsoja huomaa seisovansa.

Pieniä speaktaakkeleita

Vuodelta 2005 Meilahden näyttelyssä oli esillä useita Lauri Astalan ”pieniä speaktaakkeleita”. Niiden ideana on tuoda katsoja mukaan itse taideteokseen. Se

Lauri Astala: ”Pieni speaktaakkeleiden keveydestä”. Taidelijan omistuksessa. Kuva: Sakari Viika

on häkellyttävä kokemus. Speaktaakkeleiden aiheina on ”keveys”, ”kohtaaminen”, läheisyys” ja ”kuvankaltaisuus”. Ne kaikki vaativat katsojalta osallistumista ja ajatustyötä, mutta kaikki on tehty teknisessä mielessä hyvin helpoksi. Niiden kuvallinen esittäminen jää kuitenkin kovin puutteelliseksi, koska siinä liike (videokuva) on pakko pysäyttää. Nekin olisi siis pakko kokea!

Teoksessa ”Näkemisestä” vuodelta 2008 vierailija asettuu ovensuuhun katsomaan video-

teosta roomalaisesta palatsista, mutta huomaa yhtäkkiä näkevänsä itsensä samassa kuvassa. Pian kuvan ilmestyy myös Lauri Astala ja katsoja joutuu kasvotuksin taidelijan kanssa. Katsoja tuntee siinä tilanteensa itsensä jotenkin häkellytyneeksi. Kuinka tämä on mahdollista? Asia selviää tietysti pian sen jälkeen, kun viereen tulee muitakin katsojia ja kun tajuaa, että Astala on vain asettanut menneen ajan ja nykyhetken rinnakkain ja sijoittanut itsensä siihen väliin.

Italian Lagorai-vuorilla

Uusin Lauri Astalan videoteos ”Gamelan” (2010, tekijän omistuksessa) on valmistunut tänä vuonna. Asiantunteva ja ammattitaitoinen oppaamme Tuija-Maija Piironen vei meidät aivan aluksi sen äärelle taidemuseon sisääntulohallin seinustalle. Jo silloin tajusin, ettei tämä näyttely ole kiireistä ihmistä varten. Sen vuoksi oli aivan pakko käydä katsomassa näyttely vielä toistamiseen, ajan kanssa.

Gamelan on kuvattu kesällä Italian Lagorai-vuorilla. Siinä ei tapahdu mitään dramaattista. Silmien eteen avautuu vuoristomaisema, jossa sumupilvi kulkee hitaasti pitkin vihreiden havupuiden peittämiä laaksonrinteitä. Vähitellen sumun seasta alkaa kuulua karjankellojen ääniä. Kamera ei liiku juuri lainkaan. Vain sumu kulkee, mutta eläimiä ei ilmesty kuvaan. Katsojasta tilanne vaikuttaa aluksi absurdilta, mutta tempaisee pian mukaansa.

Weijo Pitkänen

Näyttely kutsu



■ ■ Kutsu Helsingin Suomalaisen Klubin omien kuvataiteilijoiden kolmanteen näyttelyyn, joka on esillä Klubin tiloissa huhtikuussa vuonna 2011. Näyttely on suunniteltu avattavaksi huhtikuun kirjaillan alussa.

Näyttelyyn voivat lähettää töitään kaikki Klubin jäsenet, ammattilaiset ja harrastajat. Töiden valmistumisajankohdalle ei aseteta rajoituksia ja ne voivat edustaa erilaisia maalaus- tai valmistustekniikkoja (öljy, akryyli, akvarelli, grafiikka, piirustus jne). Myös pienimuotoisilla veistoksilla voi osallistua.

Asiasta kiinnostuneita pyydetään ilmoittautumaan 15.1.2011 mennessä osoitteessa Weijo Pitkänen Lahnaruohtie 1 B 25, 00200 Helsinki tai tekstarilla numerossa 040-5143133, minkä jälkeen heille lähetetään tarkemmat ohjeet töiden sisäänjätöstä. Kukin voi tarjota 1-3 teosta. Tarvittaessa lopulliset näyttelytyöt valitsee työryhmä, johon kuuluvat Sture Gripenberg, Antti Lassila ja Weijo Pitkänen.

Klubin skruuvarit voitokkaina

Kuluneena syksynä skruuvijemme ovat kunnialla puolustaneet Klubin mainetta johtavana pelipaikkana maassamme.

■ ■ Kuopion SM-kilpailuissa 11 – 12. 09. Jaakko Karvonen ja Y-V Seppälä pelasivat hienon kaksoisvoiton. Arvo Ylpön nimikkokilpailussa Toroskruuvissa 26.10. tuli myös kaksoisvoitto Pellervo Erkkilän ja Juhani Gulinin toimesta.

Kuopion SM-kisoissa kokeiltiin kaksipäiväistä systeemiä: lauantaina 20 pelaajaa pelasi 38 jakoa, minkä jälkeen 8 parasta pelasi 14 jaon finaalit sunnuntaina. Kortit jaettiin käsijakoina, jolloin onnellakin joissakin tapauksissa (ei voittajien suhteen) saattoi olla merkitystä.

Järjestelyt Kuopiossa olivat mallikelpoiset: pelit pelattiin Kuopion Korttelimuseossa, samassa rakennuksessa kuin Minna Canth aikoinaan pelasi skruuvia. Hänen salongissaan suoritettiin nyt myös palkintojen jako. Koko pelin ajan oli tarjolla pikkupurtavaa ja Alahovin viinitilan erinomaisia marjoista valmistettuja virvokkeita, tuloslaskenta toimi on-line, lauantaina Mustassa Lampaassa erinomainen päivällinen ja sunnuntaina muikkuravintola Samossa läksiäislounas, jne, jne.

Toroskruuvi, joka pelataan Klubillamme Arvo Ylpön syntymäpäivää lähinnä olevana tiistaina, pelattiin 26.10. Klubin kellari-



SM-skruuvi 2010 voittajakolmikko Minnan skruuvipöydässä.
Kuvaaja: Kari Matti Antero Puustinen

tiloissa 16 pelaajan kesken traditionaalisiin järjestelyin: 30 ennalta tehtyä jakoa, jolloin kaikki pelasivat samaan aikaan samanlaisilla korteilla.

Pistelasku on modifioitu bridgen IMS-laskennasta. Pelijärjestelyt hoiti Juuso Leikola rutiinilla jo 31 kerran.

Kilpailun jälkeen päivällisen yhteydessä käydyt jälkipelikeskustelut johtivat vielä muutama pelikierrokseen parin pöydän voimin.

Osallistujia näissä kilpailuista oli oman Klubimme lisäksi Hamina, Kuopiosta ja Mikkelisistä. Ensi vuonna on odotettavissa osallistujia myös Tampereelta, sillä Hämeessä on kuluvana syksynä alkanut tämän mainion pelin renesanssi.

Seuraavaksi ovat Skruuvarit tammikuun lopussa lähdössä vuotuiselle korkean paikan leirille Italiaan. Rauhallisesti otetaan, ettei tule ylikuntoa!

Tulokset:

Skruuvien SM

- Jaakko Karvonen Helsinki
- Yrjö-Veli Seppälä Helsinki
- Ahti Virolainen Hamina

Toroskruuvi

- Pellervo Erkkilä Helsinki
- Juhani Gulin Helsinki
- Ahti Virolainen Hamina



Euroopan kaksi suurinta järveä, Euroopan vedenjakaja, Euroopan suurin joki ja toiseksi suurin tekojärvi sekä maailman suurin kanava. Tässä puitteita risteilylle, joka tarjoaa laatua ja mukavuutta arvostavalle matkailijalle upean kirjon taidetta, kulttuuria ja historiaa suomalais-ugrialaisten heimojen ja Venäjän sydänmailla. Ylellisen risteilyaluksemme Volga Dreamin tarjoamat puitteet ovat uusinta uutta näillä vesillä; Laivanpalvelu ja aluksen tyylikäs sisustus vastaavat vaativankin länsimaisen matkailijan tarpeita.

Matkaohjelma

To 4.8 Pietari

Nopea Allegro-junamatka (3,5 t) Helsingistä Pietariin, Pohjolan Venetsiaan. Vanha Pietarin keskus on varmaan eräs maailman kauneimmista. Kaupunki hurmaa vierailijan yleisilmeellä, jonka antavat kanavien ja siltöjen lisäksi leveät bulevardit, lehtevät puistot, paraatiaukiot ja ylimystön rakennuttamat loistavat palatsit.

Pe 5.8 Syväri ja Mandrogin käsityöläiskylä

Syvärin rantapenkereitä reunustavat kylät uinuvat kuin ajan pysähtytinä entisillä paikoillaan. Teemme vierailun Mandrogin, venäläisessä museokylässä, jossa voimme seurata eri alojen käsityöläisten työnäytöksiä.

La 6.8 Kizhin Saari

Teemme kävelyretken UNESCON suojelemalle museoalueelle, jonne on koottu näyttävä otos pohjoisvenäläistä perinteistä puuarkkitehtuuria, jota edustavat vanhat asuinrakennukset, tuulimyllyt, talousrakennukset sekä tietenkin maailmankuulut puukirkot.

Su 7.8 Goritzky

Aaniselta noustuamme saavumme Euroopan vedenjakajalle, ylitämme Valkeajärven ja kiinnitymme laiturin Goritsyn satamassa, josta teemme retken Kirillov Belozerskyn luostariin. Goritsyn sataman myyntikojut tarjoavat mm. laaturkiksiä kilpailukykyisin hinnoin.

Ma 8.8 Jaroslavl Kävelykierros

Yli puolen miljoonan asukkaan tärkeä kauppa- ja satamakaupunki on kasvanut 25 km: matkalle Volgan molemmille rannoille. Joen vanhin kaupunki säilyi vahingoitta Toisesta Maailmansodasta ja monet 1200 - 1600-lukujen kirkkoista ovat alkuperäisessä asussaan. Tutustumme myös kaupungin eloisaan markkinatoriin.

Ti 9.8 Uglich - kävelyretki

Kaupunki on pieni ja paikatu lähellä. Lähellä laituripaikkaamme sijaitseva Dimitrin Kappeli on 1600-luvun kirkkoarkkitehtuurin helmi, joka rakennettiin paikalle, missä Ivana Julman poika surmattiin valtajuonitteluiden pyörteissä.

Ke 10.8 Moskova

Stalinin rakennuttaman kanavan kautta saavumme Venäjän pääkaupunkiin. Moskovan Kanava monine suurine sulkuineen oli Panaman Kanavaakin suurempi työmaa 1930-luvulla rakennustyömaan kurjat olot ja kova työ vaativat lukemattomia ihmishenkä iltapäivällä jätämme jäähyväiset laivallemme ja aloitamme kotimatkan. Ennen lentokentälle menoa teemme aikataulun puitteissa kaupunkikierroksen Moskovassa.

Lento Helsinkiin.

Matkan hinta jaetussa kahden hengen hytissä

alkaen 1.960 €/hlö, (8 eri hytti/hintaluokkaa)

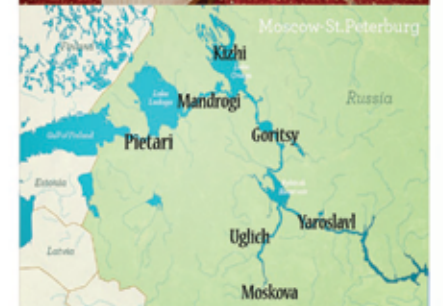
Kaikkia hytteissä on ikkuna, suihku ja WC, ilmastointi. Tietoa laivastamme: www.volgadream.com

Hintaan sisältyy mm.

- * Juna ja lentomatkat turistiluokassa* Majoitus valitun hyttiluokan mukaisesti
- * Täysihoito laivalla: aamiainen, aamupäiväkahvi, lounas, iltapäivätee, illallinen
- * Ruokajuomat lounaalla ja illallisella, talon viini, olut ja virvoitusjuomat
- * Retket risteilyn aikana* Kapteenin tervetuliais- ja jäähyväiscocktail*
- * Suomalainen matkanjohtaja mukana Helsingistä lähtien* Luennot ja esitelmät

Hintaan eivät sisälly* Viisumi ja sen hankintakulut n. 50 €

* Laivan henkilökunnan juomarahat. Valintanne on henkilökohtainen.



Lisätietoja Matti Ahjopalo: matti@marektoyfi
VARAUKSET ja lisätiedot: Anne Nordström
anne@soiletours.com, puh. 09- 412 93 44



Travel **ST** Agency
SINCE 1997
KAIKKI RISTEILYT SAMASTA OSOITTEESTA
www.soiletours.com

KAMERAKOULUSTA VALOKUVAKILPAILUUN

Syyskauden Digikamera- ja luontokuvausilta 29.9.2010 keskittyi kameran käytön perusasioihin. Olimme saaneet kouluttajaksi Kamera-lehden päätoimittaja, tietokirjailija Pekka Punkarin. Häneltä oli juuri parahiksi ilmestynyt aiheeseen liittyvä oppikirja – Digijärkkäriskoulu 1.

■ ■ Ilta oli antoisa. Paikalla olleet, runsaat kolmekymmentä Klubiveljeä, saivat Pekalta asiantuntevaa ja innostavaa sekä helposti käytäntöön sovellettavaa opastusta kameraharrastukseensa. Ei ihme, että Pekan tuore kirjakin teki kaupansa.

Kevätkauden tilaisuudet

Kevätkaudella 2011 järjestetään kaksi Digikamera- ja luontokuvausiltaa. Tiistaina 8.2.2011 paneudutaan mm. siihen, miten saadaan lumi näyttämään valokuvassa ihan oikealta lumelta. Muutoinkin teemana ovat vaikeat valaistusolosuhteet. Keski- viikkona 13.4. illan yleisteemana on luonnon ja luontokappaleiden kuvaaminen. Molempina päivinä ohjelma alkaa kello 19.

Perinteinen Arktika-retki Haminan Rakinkotkaan järjestetään 21.-22.5.2011. Oppaina retkelläämme ovat tuttuun tapaan Klubiveljet Lasse J. Laine ja Pertti Salolainen. Tarkemmat tiedot retken ohjelmasta ja kustannuksista julkaistaan helmikuussa Klubin verkkosivuilla ja viikkokirjeissä.

Jos sinulla on toivomuksia



Kuvassa päätoimittaja ja tietokirjailija Pekka Punkari. kuva: Kalevi Suortti

tai vinkkejä kamerailtojen ohjelmaksi, ota yhteyttä allekirjoittaneeseen vaikkapa sähköpostitse. Osoitteeni on kalevi.suortti@kolumbus.fi

Valokuvakilpailu

Ensi vuonna vietetään Klubin 135. toimintavuotta. Siihen liittyen järjestämme valokuvakilpailun ”Neljä suomalaista vuodenaikaa”. Kilpailun säännöt ja ohjeet julkistetaan 8.2.2011 Digikamera- ja luontokuvausillassa. Ne ovat sen jälkeen nähtävissä Klubin koti-

sivuilla. Kunkin sarjan parhaista valokuvista koetaan vuoden päätteeksi näyttely.

Voit jo nyt ryhtyä miettimään, mitä kevät, kesä, syksy ja talvi sinulle merkitsevät ja miten omaa suhdettasi eri vuodenaikoihin haluaisit valokuvilla ilmentää.

*Kalevi Suortti
Digikamera- ja
luontokuvausiltojen isäntä*

Kirjaillassa V. A. Koskenniemi

V.A. Koskenniemi - hienoa suomea niin runoissa, esseissä kuin moite- ja rakkauskirjeissäkin

■ ■ Kun luin Koskenniemen mitattavan Goethe-elämäkerran, jäin kysymään, tämänkö tekijä muka natsi? Näin oli väritetty hänen jälkimaineensa. Goethe-teos oli syntynyt natsi-Saksan ollessa voimissaan, mutta siinä ei ole sanaakaan politiikkaa. Tästä havainnosta professori Martti Häikiö innostui tutkimaan Koskenniemen elämäkertaa. Ylllykettä tarjosi tieto, että naapurilla, professori Martti Koskenniemellä oli hallussaan kaksisikymmentäviisi mappia isoisän saamia kirjeitä, ainutkertainen aineisto. Sitä ei voinut sivuuttaa. Koskenniemestä ei ole varsinaista elämäkertaa kirjoitettu Lauri Viljasen 1935 julkaiseman teoksen jälkeen; silloin V.A. Koskenniemen elämänura oli vasta puoli- maissa.

Martti Häikiö, Suomen tuoteliaimpia historiantutkijoita, oli kertomassa viimekeväisestä elämäkertateoksestaan täydelle salille Klubissa 4.10. Hänet tunnetaan lähinnä talous- ja yrityshistorioitsijana; niinpä hän ei tässä teoksessa mene syvälle kirjallisuusanalyysiin, vaan keskittyy historiallisen merkkihenkilön muotokuvaan. Kirjallisen tuotannon aikalaisvastaanotto kyllä referoidaan tarkasti.

Kivitystä kolmelta suunnalta

Koskenniemi oli ensi sijassa lehtimies, väitti Häikiö, ehkä yllättävästi. Runous loi hänen maineensa, mutta lehtiarvostelijana Koskenniemi eniten töitä teki. Hän aloitti sekä runoilijana että arvostelijana jo varhaisina opiskeluvuosinaan. Runoilijana hän oli metriikan taitaja, nuorena hän kirjoitti runsaasti sonetteja, vähitellen yhä enemmän viljeli antiikkispohjaista elegistä mitta. Arvostelijan työ herättää aina vastaväitteitä. Lisäksi tuli poliittinen rintamiinmarssi: kun Koskenniemi vuosisadan alussa liittyi vanhasuomalaiseen falangiin, hänen ihailijansa ja (kuutta vuotta vanhemman) Eino Leinon nuorsuomalaiset ystävät ryhmittäytyivät vastakkain. Aika vaati etevät miehet jo nuorina julkisuuteen. Helmikuun manifesti 1899 oli jakanut sivistyneen kansan kahtia.

Paljon myöhemmin, toisen maailmansodan aikaan, Koskenniemi antoi nimensä saksalaisen ”Maailman kirjailijaliiton” käyttöön varapuheenjohtajana. Vaikka liiton puuhamiehenä oli Joseph Goebbels (joka itse oli väitellyt tohtoriksi poikien seikkailukirjoista), liiton johtoon värvättiin nimenomaisesti ei-natseja. Koskenniemi oli sekä saksalaisen, ranskalaisen että roomalaisen kirjallisuuden tuntija ja ihailija, ensimmäisen maailmansodan Saksa-Ranska-vastakkuus oli suruttanut häntä syvästi (kuten muu-



ten myös Eino Leino). Koskenniemi oli nähnyt Wilhelmin Saksan, Weimarin Saksan, Hitlerin Saksan. Saksa-suuntaus kuitenkin tuotti sen, että vasemmistolaiset kirjailijat toisen maailmansodan jälkeisessä myötaaalloissaan leimasivat Koskenniemen siten kuin leimasivat. Perinne on jatkunut näihin päiviin asti.

Sotien jälkeen vapaarytminen ja vapaamittainen lyriikka sai vallan. Metriikan ja loppusointujen runoilija Koskenniemi oli nuoremmille kiitollinen hyökkäyskohde, varsinkin kun hän ei pohjalaisena miehenä väistynyt jalansjoiltaan. 1960-luvun kirjallisuuspaavi Tuomas Anhava oli voimakkain vastustaja. (Pitihän Anhava Juhani Ahoakin keskinertaisena kertojana.)

Oliko nuori V.A.K. radikaali?

Tätä kysyi illan juontaja Veikko Sonninen. Toki nuori ylioppilas Forsnäs oli ylioppilaslehti Raatan toimittussuhteeri, jonka sydän

V.A. KOSKENNIEMI

sykki vähäosaisille, olihan hän itsekin vaatimattomista oloista, mutta vuoden 1905 yleislakko kasvatti etäisyyttä. Sosialistit asettivat kansainvälisen radikaalismin kansallisen eheyden vaatimuksen edelle, jota jälkimmäistä Koskenniemi puolestaan piti ensiarvoisena, Häikiö sanoi.

Miten sitten Koskenniemi, joka syvästi kunnioitti perustalaillista herännäisjohtajaa, Oulun rehtoriensa Mauno Rosendalia, jonka kuvakin hänellä oli seinällä, liittyi vanhasuomalaisiin?

- Tässä on kyse kirjailijan integriteetistä, Martti Häikiö selvytyi kysymyksestä. Voi kunnioittaa ja olla eri mieltä.

(Kirjailijoiden sijoittaminen falangeihin on osaksi aikaisten selittäjien aikaansaamaa, osaksi myöhäistä tulkintaa. Vaikka toimittajat ajan tapaan olivatkin tukkanuottasilla palstoillaan, illalla ravintolassa viihtyivät samassa pöydässä niin vanha- kuin nuorsuomalaiset, ruotsalaiset ja sosialistitkin. Ammattitoveruus yhdisti.)

Eikö lyyrikko osannut laulaa?

- Rytmitaju hänellä joka tapauksessa oli. Koskenniemen runoihin on tehty lähes viisisataa sävellystä, Häikiö kertoi. Hänen suosituimpia runojaan, kuten ”On suuri sun rantasi autius - ” luullaan kansanlauluiksi. (Se lienee suurin runoilijan osaksi koitua kunnia. Mustapäänkin ”Vain pieni kan-



Professori Martti Häikiö esittelee kirjoittamansa V.A. Koskenniemen elämäkerran - Yrjö Larmola. Kuva: Elias Irola

sanlaulu” ilmoitettiin kansainväliseen kansanlaulukilpailuun. La-tojan huomautus.)

Häikiö kertoi, että oululais-helsingiläinen Koskenniemi, jo-

ka niin paljon oli runoillut nuoruutensa kaupungeista (”Yli vaikenevain kattoin --”), vähitellen yksinäistyi Turussa, jonne hänet oli temmattu (maisterina) pro-

fessoriksi ja yliopistonrehtoriksi. Ystävät olivat Helsingissä. Rehtorinviran hän ystävien ihmeeksi hoiti hyvin.

Häikiö tökkäsi nykysuuntaus-

ta. - Turun yliopisto pantiin pystyyn yksityisen pääoman tuella, ei-valtiollisuus oli sen alun kantava idea. Mitä pahaa siinä oli? Nyt valtionyliopistot etsivät yk-

sityisen pääoman avulla etäisyyttä holhoavaan valtio-esivaltaan. Eikö se ole hyvä asia?

Koskenniemen sanoma nykypäivälle

Persoonallisuudesta tinkimättömyys on luovan kulttuurin ehto. Antiikin traditio liittyy kansalliseen traditioon, on sen pohjana. Kulttuuri on jatkuvaa vuoropuhelua menneisyyden ja nykyisyyden välillä. Ilman traditiota ei ole olemassa mitään kulttuuria.

Tutkittavaa on vielä jäljellä. Mikä todella oli V.A.K:n suhde seuraavan sukupolven keskeisiin runoilijoihin, Mustapäähän ja Hellaakoskeen?

Henkilösuhteistakin puhuttiin, mutta ne jätän nyt otsikon vihjeen varaan. V.A.K:lla oli kernas silmä kauniille ilmiöille, kuten naisille, mutta nuhteeton julkikuva säilyi.

Kirjallisuusiltaa ei tällä kertaa pohjustanut musiikki, vaan lausuntataiteilija Martti Mäkelän Koskenniemen tuotannosta - etupäässä varhaistuotannosta - koostama sarja, jossa taiteilijan yksinäisyys korostui. Arvelenpa, että moni kuulija uusi tuttuuden kokemuksensa nuoruuden lyyristen elämysten kanssa.

Yrjö Larmola

Kolmas pitkä lounas



Klubin gastronominen kerho ravintola Olossa. Kuva Mika Holmström.

Klubin gastronomisen kerhon organisoima kolmas perinteinen pitkä lounas nautittiin 6.10. Päivää pohjustettiin ravintola Olossa maittavalla lounaalla: Marinoituja silakoi- ta ja kampasimpukkakreemiä, ylikypsää karitsanniskaa, perunapyreetä ja tummaa sitruunakastiketta sekä omenavis- pipuuroa ja karamellijäätelöä. Kaikki tietysti asiaankuuluvien juomien kera. Ja lopuksi kahvi ja avec.

■ ■ Seuraava kohde oli Seura- huoneen perinteinen pyöreä baari, jossa nautittiin virvokkeita ja kuultiin Klubiveli Yrjö Larmolan esitys ”Välähdyksiä stadin histo- riasta”.

Asiaan kuuluva saunominen tapahtui tällä kertaa hotelli Vaa- kunan kymmenennessä kerrok- sessa.

Klo 20.00 kokoontui jäljel- lä oleva joukko (13 kpl) Klubin Johtokunta-kabinettiin nautti- maan perinteisestä pyttipannusta,

kaikkine tykötarpeineen ml. olut ja snapsi.

Kymmenen korvilla joukko hajaantui kuka kotiinsa kuka Hel- singin yöhön.

Seuraavan kerran varmasti taas ensi syksynä.

Jorma Hämäläinen

Retki Raatteen tielle ja Kainuun Prikaatiin



Maanpuolustusharrastajat Raatteen tien rajapuomilla

Keskiviikkona 6.10 illalla suun- tasi 26 Klubilaista matkansa Helsingin rautatieasemalta kohti Kajaania ja Suomussal- mea. Ravintolamme oli varus- tanut meidät traditionaaliseen tapaan voipaperiin käärityillä voileivillä. Nämä voileivähän tulee vanhaan tapaa syödä jo ennen Pasilaa!

■ ■ Junaa vaihdettiin aikaisin torstaina aamulla Oulussa ja lähes kommelluksitta pääsimme Kajaanin junaan. Kajaanista siirryimme linja-autolla Suomussalmelle hotelli Kiannon Kuohuihin, jonne majoituimme. Meitä oli vastas- sa oppaamme, everstiluutnantti evp Teuvo Saharinen. Klubivel- jemme Antti Henttonen ehdotti yhteydenottoa Sahariseen ennen matkaamme. Saharinen osoittau- tuikin paikallistuntemuksellaan loistavaksi asiantuntijaksi Suo- mussalmen taisteluihin liittyen.

Siirryimme Raatteen Portti- museoon, joka avattiin meille

poikkeuksellisesti aukioloaikojen ulkopuolella. Meitä vastassa oli museon isäntä Marko Seppänen. Söimme siellä lounaan ja tutus- tuimme museoon. Saharinen selosti taisteluja ja museon esi- neistöä. Jätimme museolle Klubi- nin viirin sijoitettavaksi muiden maanpuolustushenkisten järjes- täjien viirien viereen. Ajoimme linja-autolla Raatteen tietä pitkin rajalle asti. Siellä tutustuttiin rajavartioasemaan, joka suljetaan aivan lähiaikoina. Hyvästelimme kiitoksin Teuvo Saharisen. Illal- la saunoimme hotellissa ja söim- me yhteisen illallisen.

Perjantaina aamulla suun- tasimme Kajaaniin ja Kainuun Prikaatiin. Meidät otti vastaan kapteeni Timo Aho, joka huolehti meistä koko vierailun ajan. Tu- tustumiskäynti alkoi auditoriosta, jossa prikaatin komentaja, eversti Jukka Ojala piti meille esityksen tämän valmiusprikaatin toimin- nasta. Täällä kiinnitetään erityistä huomiota liikuntakoulutukseen.

Tästä hienona esimerkkinä Hei- kin halli- niminen monipuolinen liikuntatila. Vierailu päättyi pri- kaatin tarjoamiin munkkikah- veihin sotilaskodissa. Prikaatiin jätimme Klubin viirin sijoitetta- vaksi arvoiselle paikalle esi- kuntaan.

Vierailut olivat taas päätty- neet ja jäljellä oli pitkä juna- matka Kajaanista Helsinkiin. Retki tuntui olevan mukanaolijoiden mieleen. Pääsimme tutustu- maan sekä maanpuolustuksen historiaan että nykyaikaan.

Leif Eklöf

Maanpuolustusharrastuksen vetäjä

Linkit:

- Raatteen Portti: <http://www.raatteen-portti.fi/>
- Raatteen tien taistelut: http://fi.wikipedia.org/wiki/Raatteen_tien_taistelu
- Kainuun Prikaati: http://fi.wikipedia.org/wiki/Kainuun_Prikaati

Klubin OKTOBERFEST

Eine kurze Einleitung...

Alkuperäistä Oktoberfestiä vietettiin 200-vuotisjuhlien merkeissä syyskuun loppupuolella 17 päivää Münchenin Theresienwiesellä. Tänä vuonna lähes 6,5 miljoonaa kävijää kaatoivat kurkkuihinsa runsaat 7 miljoonaa litraa olutta. Yksin viimeisenä lauantaina 3.10 kerrotaan paikalla olleen 600.000 kävijää. Ruokaa oli tarjolla seuraavasti: 117 härkää, 59 vasikkaa, tonneittain Leberkäsää, makkaroita ja niin edespäin.

Und so weiter..

■ ■ Omasta Oktoberfestistämme ei meiltäkään puuttunut ruokaa eikä olutta. Torvisoittomusiikista vastasi tunnettuun tapaansa Klubin puhallinorkesterin nahkahoususektio, lauluista ja laulujen johtamisesta Klubiveljemme Ari Talkamo. Taustamusiikista vastasi Klubiveljemme Ari Parviainen. Pihalla päivystivät vanhaan tapaan mahtavat Koffin hevoset



Oktoberfestin nahkahousuorkesteri. Kuva: Veikko Hannula

Jari Karpakan ja Jorma Hämmäläisen toivotettua festivaen tervetulleeksi kertoi Miia tarjolla olevista ruuista ja juomista. Niitä oli juhlapöytäan katettuna seuraavasti:

- TALON MAKKARAA, WEIJON HIRVIMAKKARAA, BRATWURSTIA & CURRYKASTIKETTA
- KOKONAISENA PAISTETTUA POSSUNKYLKEÄ
- PIKKUPOSSUA KORISTEENA
- KERMAMUHENNETTUA HAPANKAALTA
- PERUNA-KAPRISSALAATTIA
- SCHWARTZWÄLDISCHE KIRSCHTORTE JA KAHVI

Pöydän antimet maistuivat juhlaväelle, ja makkaroista löysi jokainen oman suosikkinsa. Possunkylki oli mitä maittavinta, ja sitä olikin paistettu matalalla lämmöllä ankanrasvassa 12 tunnin ajan. Olutta juotiin runsaasti kuten asiaan kuuluu, kan-

nettiinpa useaan pöytään kokonaisista litran tuoppejakin janoa sammuttamaan. Klubin perinteinen, jo toista kertaa järjestetty Oktoberfest jatkui tunnelmaisena myöhään syksyiseen yöhön. Ensi vuonna uudelleen.

Leif Eklöf

KIRJA PUHUTTI



Kirjankustantaja Touko Siltala, toimitusjohtaja Jan Erola, kirjallisuusagentti Tiina Kristoffersson ja illan isäntä Pekka Ritvos kuuntelevat Klubilaisten palautetta. Kuva: Elias Iirola.

Lokakuun Klubi-ilta käsitteli pienkustantamoja ja kustantamisen näkymiä. Paneelissa olivat Kustannusosakeyhtiö Siltalan kustantaja Touko Siltala, Helsinki-kirjat Oy:n kustantaja ja toimitusjohtaja Jan Erola sekä kirjallisuusagentti Tiina Kristoffersson.

■ ■ Todettiin, että tänä vuonna ilmestyy paljon esikoisteoksia, kaunokirjallisuus menee bisneksenä suurin piirtein edellisten vuosien tasoa, ja oppikirjojen määrä on hienoisessa laskussa, ikäluokkien pienenemisen myötä. Kirjojen kokonaisytyntä Suomessa on 300 miljoonan euron luokkaa. Uudet kustantamot Siltala ja

Helsinki-kirjat toimivat parin, kolmen hengen henkilökunnan voimin. Molemmat arvelet kustantavansa vuodessa noin kaksikymmentä teosta.

Pienten ongelmana on se, että niille esikoiskirjailijoiden kustantaminen on ongelma. Jos ne eivät mene kaupaksi, vastuut ovat kohtuuttoman suuret. Silti molemmat kustantajat eivät tyrmänneet ajatusta, etteikö joku pienistä olisi tulevaisuuden yksi mahtitekijöistä. Laatukirjallisuudella on tässä merkittävä vaikutus.

Tiina Kristoffersson on tuore kirjallisuusagentti, joka on jo saanut melkoista kiitosta kustannusmaailmassa. Hänen mukaansa

erityisesti nuorilla suomalaisilla naiskirjailijoilla olisi nyt kysyntää Keski-Euroopassa. Sofi Oksanen on avannut ukset auki.

Yleisö oli kiinnostunut uudesta sähköisestä kirjasta. Vastauksen mukaan se aika ei ole tullut ihan vielä, vaikka siitä on pitkään puhuttu. Koneet sinänsä ovat jo kelvollisia, mutta lataamiseen ja ohjelmistoon liittyvät kysymykset ovat vielä keskeneräisiä.

Tilaisuuteen osallistui 40 Klubilaista. Noin 15 kättä nousi ylös kysyttäessä kuinka moni heistä on julkaissut vähintään yhden kirjan.

Pekka Ritvos

PUOLUERAHOITUSTA KOSKEVA LAINUUDISTUS



Suomalaisen Klubin oikeuspolitiikan illassa 28.10.2010 ministeri, hallintoneuvos Lauri Tarasti esitelmöi aiheesta Poliitiikan rahoituksen uudet säännöt, jotka tulevat sovellettaviksi ensi kevään eduskuntavaaleissa. Esitelmää oli kuuntelemassa 55 Klubilaista.

■ ■ Suomen puolueita koskevaa lainsäädäntöä ryhdyttiin suunnittelemaan puoluetukijärjestelmän käyttöön- ottoon liittyen. Puoluelaki valmisteltiin hallitusneuvos Kai Kortteen johtamassa komiteassa, jonka toisena sihteerinä Tarasti toimi. Po. laki säädettiin vuoden 1969 alussa. Järjestelmään on sittemmin lisätty 2000-luvun alussa laki ehdokkaan vaalirahoituksen ilmoittamisesta ja sen uudistanut laki ehdokkaan vaalirahoituksesta vuonna 2009.

Jo tätä ennen toukokuussa 2008 julkinen sana alkoi kiinnostua kansanedustajien vaalirahoituksesta annettujen ilmoitusten sisällöstä. Mediakeskustelun seurauksena toistakymmentä ministeriä ja noin 20 muuta kansanedustajaa täydensi näitä ilmoituksiaan. Oikeusministeri Tuija Brax asetti tilannetta selvittämään Tarastin johtaman toimikunnan, johon kuului edustajat kaikista eduskuntapuolueista.

Lokakuussa 2009 Tarastin toi-

Kuvassa vasemmalta: Risto Uoti, Ukko Kiviharju, Jukka Pasanen, Lauri Tarasti ja Jarmo Pekkala. Kuva: Elias Iirola

mikunnan työ oli edennyt julkistamisvaiheeseen, joskin ryhmässä oli erilaisia näkemyksiä kuuden eri yksityiskohdan osalta. Näistä tärkein koski puolueiden kampanjakattoja, jota tarkoittanut ehdotus jätettiin erimielisenä sittemmin pois hallituksen esityksestä. Lausuntokierroksen jälkeen annettiin tarvittavat hallituksen

esitykset 5.3.2010 eduskunnalle.

Lakiehdotusten keskeisin tavoite oli edistää puoluerahoituksen avoimuutta. Yleisölle tulee antaa riittävästi tietoa puolueiden perustoiminnan ja vaalikampanjojen rahoituksesta, jotta voitaisiin arvioida puolueiden mahdollisia sidonnaisuuksia. Näin voitaisiin lisätä luottamusta poliittiseen toimintaan ja siten parantaa myös äänestysaktiivisuutta.

Eduskunta hyväksyi lakiehdotukset 21.6. ja tasavallan presidentti vahvisti lait puoluelain, ehdokkaan vaalirahoituksesta annetun lain ja rahankeräyslain muuttamisesta 16.7.2010 ja ne tulivat pääosin voimaan viime syyskuun alussa.

Puoluelain keskeinen käsite on rekisteröity puolue, joka on valtakunnallinen organisaatio. Siihen kuuluu erilaisia alueellisia tai paikallisia puolueyhdistyksiä kuten piirit, kunnallisjärjestöt, kansallisseurat, työväen- yhdistykset jne. Järjestelmää täydentävät puolueiden lähiyhdistykset, joita ovat mm. erilaiset rahastot ja säätiöt.

Puolueen, puolueyhdistyksen ja puolueen lähiyhdistyksen vastaanottamasta tuesta on pääsääntöisesti tehtävä ilmoitus Valtiontalouden tarkastusvirastolle. Ilmoituksessa on mainittava jokainen rahana, tavarana, palveluna tai muulla tavoin saatu tuki, jonka arvo on vähintään 1500 euroa samalta antajalta kalenterivuodessa. Ilmoitus on tehtävä ajantasaisena eli viimeistään tuen vastaan-

ottamista seuraavan kuukauden 15. päivänä.

Edellä tarkoitettuna tukena ei kuitenkaan pidetä mm. normaalia talkootyötä tai ilmaisipalveluja eikä puolueen tai puolueyhdistyksen tavanomaiseen järjestö- tai liiketoimintaan liittyviä käyvän arvon mukaisia suorituksia. Samoin puolueen ja sen puolueyhdistysten toisiltaan saamat suoritukset sekä yhteiskunnan maksamat julkisoikeudelliset avustukset jäävät ilmoitusvelvollisuuden ulkopuolelle.

Puolue, puolueyhdistys ja puolueen lähiyhdistys eivät saa vastaanottaa samalta tukijalta enempää tukea kuin arvoltaan 30.000 euroa kalenterivuodessa; poikkeuksena kuitenkin lähiyhdistyksen tuki omalle puolueelle ja myös testamentilla annettu tuki. Ollenkaan ei saa vastaanottaa tukea, jonka antajaa ei voida selvittää, paitsi jos kysymys on tavanomaisesta keräystoiminnasta. Ulkomaista rahoitusta ei saa vastaanottaa muilta kuin omilta kansainvälisiltä yhteistyöjärjestöiltä sekä yksityishenkilöiltä.

Kaikissa puolueen tai ehdokkaan maksullisessa vaalimainonnassa tulee olla mainoksen maksajan nimi; yksityishenkilön nimi kuitenkin vain asianomaisen suostumuksella, jos hänen maksamansa mainoksen arvo on pienempi kuin 1500 euroa tai kunnallisvaaleissa 800 euroa.

Ehdokkaiden vaalirahoituslaissa on keskeistä vaalirahoitusilmoitus, joka valittujen ja heidän

LAINUUDUSTUS

varajäsentensä on tehtävä eduskuntavaaleissa, europarlamenttivaaleissa, kunnallisvaaleissa ja myös presidentinvaalissa.

Siinä on ilmoitettava vaalikampanja-aikaa koskevat kulut ja niiden kulujen rahoitus. Kampanja-aika alkaa kuusi kuukautta ennen vaalipäivää ja päättyy kaksi viikkoa vaalipäivän jälkeen, joten elämme nyt kevään 2011 eduskuntavaalien kampanja-aikaa.

Yksittäisen ehdokkaan hänen tukiryhmänsä ja muun ehdokkaan tukemiseksi toimivan yhteisön samalta tukijalta saamat suoritukset pidetään laissa yhtenä tukena. Niiden sallitut enimmäismäärät samalta tukijalta ovat 3000 euroa kunnallisvaaleissa, 6000 euroa eduskuntavaaleissa ja 10.000 euroa europarlamenttivaaleissa.

Ehdokkaan ilmoitusvelvollisuus koskee sellaista tukea, jonka arvo on kunnallisvaaleissa vähintään 800 euroa sekä eduskuntatai europarlamenttivaaleissa vähintään 1500 euroa. Jos vaalirahoitus kunnallisvaaleissa jää alle 800 euron, ilmoitusvelvollisuuden korvaa ehdokkaan vakuutus kampanjakulujensa määrästä. Eduskuntavaalien rahoittamiseksi otetusta lainasta tai maksamattomista vaalilaskuista ehdokas voi olla velvollinen tekemään erillisen jälki-ilmoituksen.

Tuen käyttämisessä ehdokkaalla tulee olla määräysvaltaa, jotta tuki luettaisiin hänen vaalikampanjaansa, mutta myös yhteiskampanjat puolueyhdistysten toimin ovat mahdollisia. Ehdokkaan yksityisten varojen käyttämistä vaaleihin ei tarvitse ilmoittaa.

Rahankeräyslakiin tehdyn muutoksen mukaan rahankeräyslupaa ei tarvita ehdokkaan tukemiseksi toimivan yhdistyksen tai puolueyhdistyksen keräykseen, jolla katetaan vaalikampanjan kuluja.

Esitelmän jälkeen käydessä keskustelussa Tarasti korosti vaalijärjestelmän edellyttävän kansalaisten luottamusta siihen ja lainmuutosten merkitsevänkin

avoimuuden lisäämistä tässä suhteessa. Puolue voi tehdä jo ennen vaalipäivää ennakoilmoituksen, joka sisältää suunnitelman vaalikampanjan kuluista ja rahoituksesta. Ajantasainen ilmoitusvelvollisuus koskee vain puolueita, mutta ei valitsijayhdistyksiä eikä ns. viljejä ehdokkaita,

mutta valituksi tullessaan nämäkin ovat ilmoitusvelvollisia.

Valtiontalouden tarkastusvirasto pitää kaikki puoluerahoitusta ja ehdokkaiden vaalirahoitusta koskevat ilmoitukset ja tiedot yleisön saatavilla internetissä, mikä takaa laajan julkisuuden. Rahanantaminen politiikkaan on

meillä vapaata, mutta tukien vastaanottaminen on valvonnallista toimintaa.

Rikosoikeudellista vastuuta ei ole katsottu parhaaksi keinoksi torjua vaaleihin liittynyttä tietojen piilottelua; lisäksi on odotettavissa, että tätä koskevia rikosilmoituksia tulnaisiin tekemään kilpailevien ehdokkaiden kampanjan häiritsemiseksi. Puolueiden ja ehdokkaiden ilmoitusvelvollisuus kampanjakuluista onkin tehty laissa niin kattavaksi kuin tarve vaatii. Kokemus on osoittanut julkisen keskustelun olevan tehokas keino saattaa mahdolliset väärinkäytökset kansalaisten tietoon, ja tällä voi olla vaikutusta myös ehdokkaan menestymiseen vaaleissa.

Tarasti viittasi lokakuun puolivälissä Helsingin Sanomille antamaansa haastatteluun; siinä hän oli korostanut poliittisen toiminnan olevan erilaisten kansalaisryhmien yhteistyötä, jossa toimivilla on luonnollisesti omat sidonnaisuutensa. Tämä on olennainen osa edustuksellista demokratiaa. Yksittäistapauksissa voi toimija olla esteellinen, jolloin hänen on vetäydyttävä päätöksenteosta, mutta tämä ei saa vähentää toimielinten edustavuutta.

Keskustelun päätyttyä kiitin Lauri Tarastia asiantuntevasta ja mielenkiintoisesta esityksestä ja osanottajia aktiivisesta kiinnostuksesta tähän tärkeään aiheeseen.

Jukka Pasanen

Erkki Salonen - Ikuinen maanpuolustaja

”Aika muuttaa kaikki, sen kuлуessa kaikki unohtuu, mutta sen minä vakuutan, ja te tulet te itse sen huomaamaan, että soturiliitto, joka on solmittu taisteluissa, vaaroissa, veressä ja kuolemassa, ei koskaan hajoa.”

■ ■ Tämän ajatuksen esitti Georg Carl von Döbeln 8.10.1809 Uumajan torilla pitämässään jäähyväispuheessa suomalaisille sotilaille. Sen kirjasi muistiin myös filosofian tohtori Keijo Kulha kirjaansa ”Kulttuurin etulinjassa. Erkki Salonen 1920-2001”, jonka hän esitteli 1.11.2010 pidetyssä kirjaillan. ”Myös Salonen koki tämän omakohtaisesti todeksi.”

Kirjailija Kulha aloitti illan tervehtimällä ensin ”herra akateemikko” (Päiviö Tommilla) ja ”herra kenraalia” (Jaakko Valta) ja vasta sitten muita Klubiveljiä ja muutamaa paikalle saapunutta Klubitarta. Minusta se oli kauniisti tehty.

Tieteellisen elämäkerran kirjoittaminen ei käy kädenkäänteessä. Rakenteen on oltava selkeä ja lähteet on kirjattava tunnollisesti. Tekstin on oltava helpolukuisia ja muutoinkin sujuvaa, koska ”tiede” ei tietenkään voi olla sumuverho, jonka taakse faktat piilotetaan, vaan, päinvastoin, sen pyrkimyksenä on selkeyttää ja systematisoida moniväristä ja monikerroksista todellisuutta, jotta lukija pysyisi kaiken aikaan ”kärryillä”.

Tässä Keijo Kulha on onnistunut. Klubin entistä puheenjoh-



Keijo Kulha esittelemässä kirjoittamaansa Erkki Salosen elämäkertaa. Kuva: Elias Irola

tajaa ja kunniapuheenjohtajaa Erkki Salosta ei varmaankaan ole ollut helppoa panna yksiin raimiin, kun tarjolla on muotokuvia piirtäjästä, sotilaasta, toimittajasta, virkamiehestä, järjestömiehestä, kulttuuripoliitikosta, tutkijasta ja opettajasta. Kaiken tämän kirjoittaja on saanut mahdutetuksi 277 tekstisivuun ja 268 lähdeviitteeseen.

Kirjaillan Kulha jatkoi pohdiskelua elämäkertojen luonteesta. Hän muistutti Martti Häikiön esittämästä ajatuksesta, ettei elämäkertakirjuri saa olla liian korrekti eikä hän saa sääliä kohdettaan jättämällä olennaisia osia pois. On siis osattava mennä lähelle, jopa ”sisälle”, mutta säilytettävä silti riittävä etäisyys ja objektiivisuus.

Tarjoillessaan ”maistiaisina”

kirjoittamastaan elämäkerrasta Kulha joutui luonnollisesti tekemään omia valintojaan: mitä sanoa, mitä jättää lukijoille. Hän muisteli omia kokemuksiaan mm. Heikki Haavistosta ja Aarne Koskelosta ja huomautti, että esimerkiksi Klubiveljistämme Vesa-Matti Loirista ja Sauli Niinistöstä laaditut elämäkerrat ovat luonteeltaan hyvin erilaisia kuin Erkki Salosen elämäkerta. ”Epäkohteliaatkin” elämäkerrat (Pekka Herlin - Koneen ruhtinas) kuuluvat kuvaan.

”Elämäkerta on monisäikeinen asia. Se on osa historian tutkimusta, jossa seinät ovat tällä hetkellä leveällä ja katto korkealla. Kansallisbibliografiassa, joka ilmestyi vuosina 2003-2007 on kymmenen osaa ja noin 9000 sivua.”

IKUINEN MAANPUOLUSTAJA

Suomalaisesta Klubista ja Erkki Salosesta Kulha kirjoittaa aika niukasti. Tämä on ehkä ymmärrettävä niin, että Klubiharastus tuli Salosen elämään vasta eläkevuosina, vaikka hän oli liittynyt Klubin jäseneksi jo vuonna 1957, 37-vuotiaana.

”Kun hän kerran kuunteli alustuksen, söi ja lähti melko pian kotiin ja vahtimestari ihmetteli varhaisen poislähdön syytä, Salonen sanoi tulevaisuuden seuraavan kerran isänsä kanssa. Niin iäkäältä hänestä Klubilaisten joukko vaikutti.”

Erkki Salonen ei valmistellut ”suurta unelmaansa” väitöskirjaa, Klubilla, vaan Suomalaisen Säästöpankin hallituksen seurusteluhuoneessa. Työ kesti pitkään. Hän sai Kulttuurirahastosta useaan otteeseen virkavapautta väitöskirjatyötä vastaan ja joutui työn valmistuttua myöntämään ”väsyneensä kirjoitustyöhön perusteellisesti”.

Väitöskirja, ”Suomalaisen kulttuurin säätelyn järjestelmä”, joka kiersi kirjaillissa pöydästä pöytään, hyväksyttiin keväällä 1970. Se oli painanut Erkki Salosen mieltä muun muassa sen vuoksi, että Kulttuurirahaston hallituksen puheenjohtaja Erkki Laurila oli antanut ymmärtää, että ”miestä, joka ei 30-vuotiaana ole tohtori, ei enää kannata tukea opinnoissaan.”

Kertoessaan Erkki Salosen väitöskirjatyöstä tri Kulha tuo esiin niitä ”säälimättömiä totuuksia”, joista Martti Häikiö mainitsi.

”Monisanaisuus ja laajojen kokonaisuuksien syövereihin ek-syminen olivat Saloselle hyvin tunnusomaisia. Esitelmissäkin hänelle tuotti usein vaikeuksia erottaa epäolennainen olennaisesta. Vaikuttaa siltä, että hän pyrki aina liian kanssa todistamaan mittavan tietämyksensä, mikä ei ollut kuulijakunnalle suikaan ongelmatonta.”

Mutta henkilökohtaisia muistelmiaan Erkki Salonen kirjoitti ”kuuluisilla lyijykynän nysillään” Klubin kirjastossa. Ne jäivät kuitenkin kesken, vaikka sivuja ehti kertyä noin 500. Ne käsitelivät pääasiassa kokemuksia talvi- ja jatkosodasta. Kulhan mukaan ne olivat pikkutarkkoja, ”potero poterolta” kuvauksia. Myöhemmistä tapahtumista kulttuurin etulinjassa niissä on vähemmän merkintöjä.

Maanpuolustus säilyi Erkki Salosen agendalla läpi elämän. Sota-jouluna 1940 oli Viipurissa koulunsa käynyt isä-Salonen ostanut Erkin äidille Lempi Jääskeläisen uusimman teoksen ”Se oli Viipuri vihanta”. Sitä lukiessaan Erkki oli kohdannut otsikon ”Teinit lähtevät sotaan” ja todennut: ”Ihan kuin me.”

Sanomalehti Kalevassa 21.10.1973 Erkki Salonen muisteli tapahtumaa: ”Eihän siihen muuta tarvittukaan. Se oli niin kuin ’kohtalon sormi’. En minä olisi sitä kenties ikinä keksinyt, ellei minua olisi kuljetettu jokuinkin samanlaisissa oloissa kuin viisitoistavuotiaasta Bart-

holdus Simonpoikaa, teiniä, joka vaihtoi hanhensulkakynänsä miekkaan ja kaatui lipunkantajana Raudun taistelussa heinäkuussa 1656.”

Tämä on tyypillistä Erkki Salosta. ”Hän oli nopeiden sanankäänteiden ja tilannekomiaan mestari”, kuten Keijo Kulha sanoo kirjaillansa. Tämän tapahtuman myötä Erkki Salonen oli muuttamassa Suomen Oppikoulujen Toverikuntien Liiton (SOTL) nimen Suomen Teiniliitoksi ja laatimassa isänmaallista teinijulistusta. Samalla otettiin käyttöön lukiolaisia tarkoittava teini-nimitys.

Siirtyessään eläkkeelle 60-vuotiaana reservinkapteeni Erkki Salosta kävi tervehtimässä Pääesikunnan yleisesikunnan päällikkö, kenraaliluutnantti Jaakko Valtanen. Hän totesi: ”Sinä olet eräs niitä harvoja ’näköjoutia’, jotka osaavat niveltää maanpuolustuksen yhteiskunnan elimelliseksi osaksi.”

Siihen oli kauniilla tavalla kiteytetty ikuisen maanpuolustajan elämäntyö.

Kirjaillan musiikkivieraina kuultiin sopraano Miina-Liisa Värelä ja pianisti Colin Hansenia Sibelius-Akatemiasta. He esittivät kolme Toivo Kuulan yksilaulua.

Weijo Pitkänen

Helsingin Suomalaisen Klubin

Kevään 2011 ohjelma

Hyvä Klubin jäsen!

Tässä on kevätkauden ohjelma. Se on pyritty saamaan alkuvuoden osalta jotakuinkin valmiiksi. Jatkossa se vähän kerrassaan täsmentyy, ja siksi jäseniä pyydetään seuraamaan viikkokirjeitä, sähköisiä jäsentiedotteita sekä sähköistä ilmoitustaulua. Loppukevään ohjelma on luettavissa viimeistään maaliskuun Klubilehdessä.

Tapahtumiin ilmoittaudutaan Klubin nettisivujen kautta (käyttäjätunnus on jäsenkortin jäsennumero ja salasana kortin takana oleva numerosarja) tai sähköpostitse ravintolamyyni@klubi.fi tai puhelimitse lounasajan ulkopuolella (09) 586 88344. Eriyisen tähdellistä on, että ruokailijat ilmoittautuvat, jotta ravintola voi palvella asiakkaitaan joustavasti. On tärkeää, että myös osanoton ja ruokailun peruuntumisesta ilmoitetaan hyvissä ajoin.

Klubin ohjelmatarjonta on saanut hyvän vastaanoton. Toivomme, että kevään ohjelmassa on riittävästi vetovoimaisia ja eri tavoin palkitsevia tapahtumia, jotta hyvä meno jatkuu.

TAMMIKUU

10.1. (ma) Klubi aukeaa

10.1. (ma) 19.00. (avec) Radio sodissamme 1939-1945. Maisteri Lasse Vihonen esittelee sotien aikaista radiotoimintaa käsittelevää kirjaansa. Ääninäytteissä mm. R.W. ”Palle” Palmroth, Pekka Tiilikainen, Tauno Lautamatti ja Yrjö ”Jahvetti” Kilpeläinen sekä Mannerheimin ja Hitlerin salaa äänitetty keskustelu. Isäntänä Olli Alho. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

13.1. (to) 12.00. Klubin keilailu-mestaruuskilpailut Ruusulankadun keilahallissa. Kilpailu käsittää henkilökohtaisen kuuden sarjan kilpailun tasoituksilla. Palkintojen jako Klubilla klo.18. Ilmoittautumiset ja tiedustelut Heikki Sarsolle 0500 204395 tai heikki.sarso@welho.com.

13.1. (to) 19.00. Historian ilta. Suomettumista vai lännettymistä? Lännettymisen virstanpylväät, Gatt, PN, Efta, EEC - tietoinen strategia, vai edettiin tilanteesta toiseen? Suomettuminen – suojaverho vai

lännettymisen hinta? Idänkriisien pitkä linja ja Neuvostoliiton uhat ja paineet. Ulkopoliittikan pitkistä linjasta vaaran vuosista EU-jäsenyyteen keskustelevat professorit Osmo Apunen ja Juhani Suomi sekä valt.tohtori, eversti Pekka Visuri. Isäntänä Jyrki Vesikansa. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

18.1. (ti) Jänisjahti Kytäjällä. Kokoontuminen klo.8.00. Kytäjän kartanolla, jossa aamukahvi ja ohjeiden jako. Kartanolta opastus aamiaispaikalle. Sitovat ilmoittautumiset 11.1. mennessä Klubin tapahtumasivun kautta tai



Klubimestareille. Osallistujamäärä rajoitettu.

19.1. (ke) 13.00. Kuukausiskruuvi

20.1. (to) 19.00. Merkkipäiväilta. Klubi juhlii tasavuotia vuonna 2010 täyttäneitä, yli 70-vuotiaita jäseniään. Juhlapuheen pitää johtokunnan jäsen Juha Kojonen. Tilaisuuteen ovat tervetulleita merkkipäivää viettävien lisäksi kaikki Klubiveljet. Smokki tai tumma puku. Edellytetään ilmoittautumista.

24.1. (ma) 19.00. Musiikki-ilta (avec). Esitellyssä on Juha Henrikssonin kirja Toiset meistä. Se kertoo musiikkineuvos Rauno V. Lehtisen elämästä ja säveltäjän työstä, johon kuuluvat mm. Kolibri, Letkis ja On hetki. Musiikkiesityksistä vastaavat laulusolistit Inga Sulin ja Hannu Lehtonen sekä Suomalaisen Klubin Puhallinorkesteri. Tilaisuuden juontaa Seppo Hovi. Isäntänä Timo Kivi-Koskinen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

25.1.(ti) 11.30. Ministerilounas. Vieraana ulkomaankauppa- ja kehitysministeri Paavo Väyrynen. Isäntänä Olli Alho. Lounaspöytä 11.00. alkaen. Hinta kaikille 17 euroa.

25.1. (ti) 16.00. Biljardin tammi-kaisa

27.1. (to) 18.30. Gourmet-ilta (avec). Mannerheimia muistellen. Marskin pöydän herkkuihin johdattelee kirjailijapariskunta Ritva ja Risto Lehmusoksa. Menun hinta on 63 euroa, joka sisältää alkujuoman ja neljä ruokalajia. Illan menu esitellään ravintolan verkkosivuilla. Isäntänä Jorma Hämäläinen. Osallistujamäärä rajoitettu. Edellytetään ilmoittautumista 20.1. mennessä.

3.2. (to) 19.00. Lääketieteen ilta. Invalidiliiton Käpylän Kuntoutuskeskuksen johtaja, neurologian dosentti Arne Ylinen: Aivovaurioiden kuntouttaminen. Isäntänä Juhani Juntunen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

7.2. (ma) 19.00. Kirjailta (avec) Risto Lindstedt: Yhden lehden mies. Kirja Mikko Pohtolasta. Isäntänä Veikko Sonninen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

8.2. (ti) 19.00. Digikamera- ja luontokuvausilta. Tilaisuudessa julkistetaan ”Neljä suomalaista vuodenaikaa”-kilpailun säännöt ja ohjeet. Isäntänä Kalevi Suortti. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

10. 2. (to) 19.00. Talouspolitiikan ilta. Vaalien jälkeinen talouspolitiikka. Isäntänä Pekka Ritvos. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

11.2. (pe) 19.00. Jazz-ilta (avec). Klubin jazz-kvartetti vahvistettuna maan parhailta jazzmuusikoilla tarjoilee 135-juhlavuoden kunniaksi dixielandia, swingiä, bebopia, lattaria ja mainstreamia. Konserttiosuuden jälkeen ravintola tarjoilee iltapalan. Ilta jatkuu tanssin merkeissä. Isäntänä Seppo Hovi. Illalliskortti lunastetaan ilmoittautumisen yhteydessä ravintolan kautta etukäteen. Lisätietoja ravintolamyynti@Klubi.fi tai puh.(09) 586 88344.

11-13.2. YT-Klubien kaisamestaruuskilpailut Tampereella

14.2. (ma) 11.30. Esitelmä ikään-tyminen ja ravinto, Suomen Akatemian terveydentutkimusyksikön johtaja, dosentti Mikael Fogelholm. Esitystä seuraa seniorikerhon lounas. Isäntänä Juhani Juntunen.

15.2.(ti) 17.00-20.00. Metsästystutkintoon johtava peruskurssi. Osa 1. Muut osat 15.3, 22.3. ja 29.3. Tutkinto suoritetaan kurssin lopussa. Kurssin ja tutkinnon hinta on 50 euroa. Tilaisuudessa osallistujat ostavat kurssikirjan. Kurssin järjestämisen edellytyksenä on 10 osallistujaa. Ilmoittautumiset ja lisätiedot 31.1. mennessä Klubimestareille.

16.2. (ke) 13.00. Kuukausiskruuvi

17.2. (to) 17.00. Vastaanotto uu-



sille jäsenille. Klubin puheenjohtaja, johtokunnan jäsenet ja toiminnanjohtaja esittelevät Klubin toimintaa. Kuoro ja orkesteri esittäytyvät.

17.2. (to) 19.00. Klubi-ilta. Kirjailija, fil.tri. Lasse Lehtinen palkinnoi suomalaisesta miehestä. Iltapala 18.00-19.00. Isäntänä Olli Alho. Ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

22.2. (ti) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

25.2. (pe) Fasaanijahti Kärkölässä. Paikkana Koiviston Fasaanitie. Sitovat ilmoittautumiset 31.1. mennessä Klubin tapahtumat-sivun kautta tai Klubimestareille. Alustava hinta 200 euroa metsästäjältä. Osallistujamäärä enintään 12 henkilöä.

MAALISKUU

3.3. (to) 19.00. Oikeuspolitiikan ilta. Vieraana valtakunnansyyttäjä (emeritus) Matti Kuusimäki: Valtakunnansyyttäjä uuden syyttäjälaitoksen peräsimessä – vaikutelmia ensi etapilta. Isäntänä Risto Uoti. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

4-6.3. Klubin tennismestaruuskil-

pailut. Erillinen ilmoitus Klubi-lehdessä.

7.3. (ma) 19.00. Kirjailta (avec) Hannu Mäkelä esittelee kirjansa Aleksis Kivestä. Isäntänä Veikko Sonninen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

8.3. (ti) 11.30. Ministerilounas. Lounaspöytä 11.00. alkaen. Hinta kaikille 17euroa. Isäntänä Olli Alho

8.3. (ti) 19.00. Talvigolftapahtuma. Isäntänä Jussi Papinniemi. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

15.3. (ti) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

16.3. (ke) 13.00. Kuukausiskruuvi

17.3. (to) 19.00. Ilmailun ilta. Isäntänä Kim Jäämeri. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

24.3. (to) 18.00. Klubin 135-vuotisjuhlakokous. Kokouksessa käsitellään kevätkokouksen sääntömääräiset asiat, joiden jälkeen tilaisuus jatkuu ohjelmallisena. Ohjelmassa mm. näyttelijä Esko Salminen: Suomalaisen miehen muotokuva. Ohjelman jälkeen tarjolla on iltapala. Huom! Kokouksen ohjelmalliseen osuuteen ja iltapalaan edellytetään ilmoittautumista.

29.3. (ti) 16.00. Biljardin seniori-snoockerkilpailu

31.3 (to) 19.00. Sotilaspolitiikan ilta. Isäntänä Erkki Nordeberg. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

HUHTIKUU

4.4. (ma) 16.00. Klubin kuvataiteilijoiden näyttely avataan.

4.4. (ma) 19.00. Kirjailta (avec) Tieto-Finlandia-palkinnon voittaja, toimittaja Vesa Sirén esittelee kirjaansa Suomalaiset kapellimestarit. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

7.4. (to) 19.00. Ulkopoliitiikan ilta. Isäntänä Antti Lassila. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

9.4. (la) Sikariharrastajien päiväristeily Tallinnaan. Lisätiedot Klubinsikarikerho@gmail.com

12.4.(ti) 16.00. Biljardin mestaruuskilpailut. Osa 1.

13.4. (ke) 13.00. Kuukausiskruuvi





13.4. (ke) 19.00. Digikamera- ja luontokuvausilta. Isäntänä Kalevi Suortti. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoita pyydetään ilmoittautumaan.

14.4. (to) 19.00. Klubi ilta (avec) Oopperalaulaja Matti Salminen laulaa Turku-aiheisia lauluja. Euroopan kulttuuripääkaupunki 2012 esittäytyy. Isäntänä Henrik Lamberg. Iltapala 17.30-19.00. Edellytetään ilmoittautumista.

19.4. (ti) 16.00. Biljardin mestaruuskilpailut. Osa 2.

22.4. (pe) Parsifal-oopperan päänäytös.

28.4. (to) 19.00. Veteraani- ja maanpuolustusilta. Kuoro ja orkesteri esiintyvät. Edellytetään ilmoittautumista

TOUKOKUU

1.5. (su) 12.00. Vappulounas. Edellytetään ilmoittautumista 20.4. mennessä.

3.5. (ti) 16.00. Biljardin makkarakilpailu

7.5. (la) 15.00. Kuoron kevätkonsertti Ritarihuoneella (Lähtökonsertti Prahaan)

10.5. (ti) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

12.5. (to) 19.00. Viini-ilta (avec). Isäntänä Jorma Hämäläinen. Edellytetään ilmoittautumista.

17.5. (ti) 16.00. Biljardikauden päättäjäiset

18-20.5. Maanpuolustuskerhon retki Tukholmaan

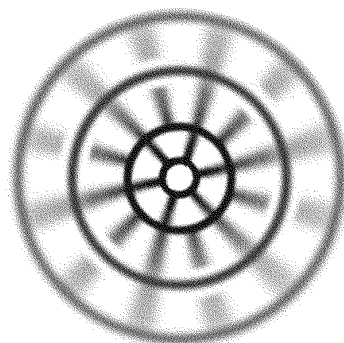
18.5. (ke) 13.00. Kuukausiskruuvi

19-22.5. Matka Saarenmaalle. Lisätiedot Klubin matkailusivustolta. 21-22.5. (la-su) Digikamera- ja luontokuvausretki Rakinkotkaan.

24-26.5. Tennisjaoston retki Pärnuun

KESÄKUU

10.6. (pe) 10.00. Veneretki



”Ei se vanheneminen vaan ne sairaudet”

Milloin ajokortti pois ikääntyneeltä?

Kuljettajan ikä vaikuttaa merkittävästi kolarialttiuteen. Päinvastoin kuin moni lääkärikunnassa luulee, erityisen vaarallista liikenneturvallisuudelle on olla nuori miespuolinen kuljettaja. Tämän lisäksi myös vanhuusiikään liittyy lisääntynyt kolaritiheys.

■ Nuorten miesten korkeat liikenneturmaluvut ovat suuri liikenneturvallisuusongelma. Näiden tapausten taustalla on kuitenkin yleensä sellaisia tekijöitä, joihin lääkärit eivät voi juuri työssään vaikuttaa: rattijuoppous, liiallinen riskinotto, korkeat ylinopeudet, huono ajokalusto.

Ikäihmisten kohonneisiin kolarimääriin sen sijaan liittyy huomattavassa määrin lääketieteellisiä taustatekijöitä. Ikä sinänsä ei vanhuusiässä aiheuta merkittävää riskilisää, vaikka toki meissä tapahtuu ikääntyessä mm. kognition ja näön heikentymää. Näitä vähäisiä vajavuuksia terve kuljettaja pystyy yleensä hyvin kompensoimaan varovaisella asenteella, mittavalla ajokokemuksella, riskikäyttäytymisen vähyydellä, huonon kelin ajosta pidättymällä jne. Ikäihmisillä on myöskin käytössään parempia autoja kuin nuorilla, jolloin kuoleman ja vammautumisen riski kolaritilanteissa vähenee.

Tieliikenteen turvallisuutta heikentää iän kohotessa se, että samalla lisääntyy ajokykyä haittaavien sairauksien esiintyvyys. Tässä keskeisiä ovat nimenomaan neurologiset sairaudet. Kun alle 50-vuotiaiden joukossa kognitiota

heikentävät muistisairaudet ovat varsin harvinaisia, on demencian esiintyvyys 80-84-vuotiaassa väestössä yli 10%. Demencian haittaavuus liikenteessä korostuu itse vajavuuksien ohella siinä, että näillä potilailla kyky oivaltaa omat rajoitukset ja puutteet on usein huono.

Ei voida asettaa mitään ikärajaa oikeudelle ajaa henkilöautoa. Kuitenkin on mahdollista luoda sellaisia säädöksiä ja järjestelmiä, joilla merkittävä ajokyvyn alenema saadaan todetuksi, kun tilanne tätä vaatii. Ongelmana on tällä hetkellä kuitenkin sekä seulonnan puutteellinen toteutus että ongelmallisimpien tapausten vaativa liikennelääketieteellinen arviointi.

Yli 70-vuotiaita ajokortin haltijoita on tällä hetkellä n. 300 000. Suuri osa heistä täyttää ajokortin terveysvaatimukset selkeästi, jolloin ajokorttilausunto hoituu terveyskeskuksesta ilman ongelmia. Vaikeuksia alkaa tulla esimerkiksi silloin, kun monisairaalla potilaalla alkaa ilmetä kognitiivista heikentymää. Tällaisten tapausten vuotuista määrää ei tiedetä, mutta määrän voi arvioida olevan tuhansia, jollei kymmeniä tuhansia. Näin suurta joukkoa ei voida lähettää erikoissairaanhoidon arvioitavaksi, vaan olisi pyrittävä selvittämään valtaosa tapauksista perusterveydenhuollossa. Jotta tämä sujuisi laadukkaasti, pitäisi käynnistää systemaattinen liikennelääketieteellinen koulutus, kehittää sopivia seulonnetelmiä ja edistää käytännön ajokokeen käyttöä osana ajokyselyselvittelyä. Lisäksi pitäisi vaikeil-

le rajatapauksille olla liikennelääketieteellinen selvityskeskus: tällaisen pitäisi olla julkisen tai liikennevakuutusrahoituksen piirissä.

Tieliikennelakia uudistettiin hiljattain siten, että nyt yli 70-vuotiaakin henkilö voi uusia bussin tai yhdistelmäajoneuvon ajoon oikeuttavan kortin tietyillä edellytyksillä. Tämä lisää osaltaan tarvetta laadukkaaseen ajokyselytutkimukseen, kun muistetaan että raskaan liikenteen ajoterveysvaatimukset ovat kautta linjaan oleellisesti tiukempia kuin ryhmä 1:n (henkilöauto jne) kohdalla. Kyseisen lakimuutoksen yhteydessä liikenne- ja viestintävaliokunta esitti, että pitäisi ryhtyä välittömästi toimenpiteisiin ”riittävän monipuolisen ja luotettavan ajokyselyarviointijärjestelmän luomiseksi, liikennelääketieteen tutkimuksen ja opetuksen lisäämiseksi ja tarvittavan ohjeistuksen antamiseksi tutkimuksia tekeville lääkäreille sekä ammatikuljettajien ja kuljetusalan yrittäjien työterveyshuollon kattavaksi järjestämiseksi”. Näihin ehdotuksiin ei ole paljon lisäämistä. Konkreettisten tulosten saavuttaminen edellyttää eri hallintoalojen (STM, LVM, OPM, Trafli) kehittyvää yhteistyötä sekä keskinäisesti että liikennelääkäreiden kanssa.

Mikael Ojala
LKT, neurologian erikoislääkäri, liikennelääketieteen erityispätevyys



Mikael Ojala

”Siks oon mä suruinen”



Helsingin Suomalaisen Klubin puhallinorkesteri tarjosi tänä vuonna Klubilaisille ja heidän vierailleen konserttitanssiaisissa 4.11.2010 unohtumattoman elämyksen.

■ ■ Teemaksi oli valittu suomalaisen säveltäjän, muusikon ja sovittajan, Toivo Kärjen (1915-1992) tuotanto. Sitä oli saapunut esittelemään säveltäjän poika Pekka Kärki. Solisteina esiintyivät Mervi Myllyoja, viulu sekä Henrik Lamberg ja Vesa Nuotio, laulu. Kapellimestarina ja ykköstrumpetistina oli Paul Jaavamo, joka oli myös kirjoittanut konsertin kappaleet puhallinorkesterille.

Toivo Kärjen valtaisasta tuo-

tannosta (hänen sävellyksiään levytettiin noin 1400 ja hän teki musiikin noin 50 elokuvaan) orkesteri oli poiminut neljätoista helmeä, joiden esittelystä Pekka Kärki kokosi hienon elämänerän isästään. (Teksti löytyy kokonaisuudessaan osoitteesta www.klubi.fi/konserttitanssiaiset)

Toivo Kärki syntyi 1915 Pirkkalassa. Hänen isänsä oli pappi ja entinen lähetyssaarnaaja. Äidin isän äidin äiti oli Lönnrotille Kantelettaren sanoihin monia lauluja laulanut Matelei Kuivalatar Ilomantsin Kontiovaarasta, Koitereen rannalta. Sieltä nousi voimakas kaipaus Karjalaan. Tämä näkyy mm. sävellyksessä ”Koitere Karjalan helmi”.

Varusmiesaika sekä talvi- ja

jatkosota kuuluvat myös Toivo Kärjen musiikissa, vaikkei hän sodan aikana ehtinyt ”muiden kiireiden vuoksi”, kuten Pekka Kärki sanoi, paljon säveltää. Tuolta ajalta on peräisin kaihoisa sävelmä ”Siks oon mä suruinen” sekä runollinen iskelmä ”Liljankukka”, jonka sanat on tehnyt Kerttu Mustonen. Se oli syntynyt Syvärin takana asemasodan aikaan. Pekka Kärjen mukaan se on ”symbolinen toive sodan loppumisesta”.

”Tutkija Pekka Jalkanen on kuvannut Toivo Kärjen omaperäistä ja aikaansa nähden hyvin modernia sävellystyylää ’kulttuurifuusioksi’, jossa amerikkalainen swing yhdistyi vanhempiin kansallisiin ja venäläisiin vaikuttei-



Solistit Vesa Nuotio ja Henrik Lamberg esittämässä Tikua ja Takua. Kuvat: Elias Iirola

siin. Toivo Kärki halusi korostaa, että hänellä on ’neekerin sielu’. Olihan innostus amerikkalaiseen musiikkiin herännyt jo 20-luvulla, kun hän oli kuullut radiosta Louis Armstrongia.”

”Laulelmat olivat yksi osa Toivo Kärjen genreä. ’Neljän tuulen tiellä’ vuodelta 1951 on niistä yksi parhaita. Toivo Kärki tunsikin hyvin eurooppalaisen musiikkiopin säännöt kenraalibassoa myöten opiskeltuaan yksityisesti Eero Kososen ja Aarre Merikannon johdolla. Amerikkalaisen swingin harmoniset ratkaisut olivat kuitenkin hänen ensisijainen uutuuksensa suomalaiseen iskelmään. Vanhakantaisten kolmisointujen sijaan niissä oli lisäsektisointuja, modaalaisia muunnosointuja, yli-

nousevia sointuja ym. modernin merkkejä”

Erityisesti on syytä vielä mainita lastenlaulu vuodelta 1961, reipas foxtrotti ”Tiku ja Taku”. Sen alkuperäisesiintyjänä olivat Ragni Malmsten ja Ragnhild Nylund. Myöhemmin sen lauloivat levyille mm. Eero ja Jussi sekä Matti Tuloisela Tuomas-poikansa kanssa. Konserttitanssiaisissa sen esittivät Henrik Lamberg ja Vesa Nuotio.

Juha Henriksson on väitöskirjassaan tutkinut Toivo Kärjen musiikillista tyyliä. Hänen mukaansa siinä kohtaavat eurooppalainen salonkimusiikki ja amerikkalainen rytmimusiikkia tavalla, jossa niitä ei voi erottaa toisistaan.

Klubiveljemme Heimo Talpo-

nen on kirjoittanut lehtemme toimitukselle omia tuntemuksiaan konserttitanssiaisista. Hän muistelee orkesterin perustajan Timo Kivi-Koskisen ”kauniita kesäisiä huilusävelmiä” Villingin kalliolla ja erityisesti orkesterin soittoa veneretkellä vuonna 2004.

”Klubin jäsenet vieraineen kuuntelivat tunnin ja vartin esitystä herpaantumatta. Klubiveljen Henrik Lamberg ja Vesa Nuotio esitykset nostivat ihokarvat pystyyn ja hymyn huulille kappaleessa ’Tiku ja Taku’. Konsertti ansaitsee suuret kiitokset. Bravo.”

Weijo Pitkänen

Klubin nelinpelikisat

Klubin tenniksen nelinpelimestaruudet ratkottiin 7.11. Osanottajia oli ilahduttavan runsaasti yli 60 v sarjassa 19 ja alle 60 v sarjassa 8. Voittajaksi selvisi yli 60 v sarjassa Heikki Rautajoki 2 Nisse Wasenius 3 Osmo Kähkönen. Juniorisarjan voitti Tapio Aaltonen 2 Kalle Huikko kolmannen sijan tasasivat Ari Kourilehto ja Ero Hattari.

■ ■ Kerholla käydyissä jälkipeleissä päätettiin pelata keväällä 4-6.3 kaksinpelimestaruuskilpailut sillä edellytyksellä, että sarjaan osallistuu vähintään 6 pelaajaa.

Keväällä päätettiin järjestää tennis- ja kulttuurimatka Pärnuun Viroon toukokuussa viikolla 21 Heikki Rautajoen lupautuessa vastaamaan matkajärjestelyistä. Todettakoon, että hienoon kylpyläkaupunkiin tehtiin tennismatkoja 1920-1930 vuosien aikana.

Tennisterveisin Jussi Neste



Kuvassa nelinpelikisojen voittajat vasemmalla Tapio Aaltonen ja oikealla Heikki Rautajoki. Kuva: Jyrki Berner.

Suomalaisen Klubin TENNISMESTARUUSKISAT 2011

■ ■ Suomalaisen Klubin tenniksen kaksinpelimestaruuskisat järjestetään 4-6.3.2011 Talin Tenniskeskuksessa. Sarjat ovat alle 55 vuotta, 56-69 vuotta ja yli 70 vuotta. Ottelut pelataan paras kolmesta erästä ratkaisevan erän ollessa pitkä tie-break (10). Ensimmäiset ottelut alkavat perjantaina ja kisat jatkuvat lauantaina ja sunnuntaina. Osallistumismaksu on 20 euroa. Sarja järjestetään, jos sarjaan ilmoittautuu vähintään 6 pelaajaa.

Ilmoittautumiset 24.2.2011 mennessä sähköpostilla jussi.neste@talintenniskeskus.fi tai puhelimitse Jussi Neste 050-5883250 ja maksamalla osallistumismaksun 20 euroa Klubin ilmoittautumistilille 147030-254808. Otteluaikatiedustelut 2.3.2010 alkaen

Jussi Neste
puh. 050-5883250.



Toivotamme Klubiveljille rauhallista ja herkkujen täyteistä joulua rakkaiden ihmisten seurassa sekä paljon onnen hetkeä tulevalle vuodelle.

Tavataan Klubilla jälleen tammikuussa mm. madepatojen ääressä.

*Miia ja Petri
sekä ravintolan henkilökunta*

Tiedä mihin hyppäät

Yrityksen arvonmäärittäminen ja Due Diligence

www.bdo.fi



BDO

Jan Vapaavuori ministerilounaalla

Klubiveljemme, asuntoministeri Jan Vapaavuori piti 9.11.2010 kiintoisan puolittu- tisen esitelmän aiheesta, joka tavalla tai toisella sivuaa jokaisen meidän elämämme vaiheita. Rakennusalan megatrendit ja aukiolevat kysymykset edustavat alaa, joka tuskin milloinkaan tulee olemaan joka suhteessa valmis. On hinnoittelukysymyksiä, on uusien tekniikoiden soveltamista, on yhä uudelleen ja uudelleen peruskorjaustarpeita.

■ ■ Talot, joita tällä hetkellä rakennetaan, ovat peruskorjauksen tarpeessa keskimäärin vuosittamme puolivälissä. Kyse ei ole ainoastaan asuintaloista. Peruskorjauksen tarpeessa ovat silloin myöskin konttorirakennukset ja muut julkiset tilat. Se maailma, jonka vuonna 2050 pitäisi olla 80% vähäpäästöisempi kuin nyky-ikäinen, on riippuvainen nyky-ikäisellä tehtävistä päätöksistä. Asuntorakentamista voidaan ja tuleekin tehostaa seuraavan 40 vuoden aikana, ottaen huomioon myöskin mahdollisen ilmastonmuutoksen.

Energian kulutus on yksi tärkeimmistä rakennusalan kysymyksistä. Rakennukset kuluttavat tätä nykyä arviolta 40% kaikesta energian tuotannosta. Rakennusala ottaa näinollen pääosan energian kulutuksesta. Ilmaston muutos, miten merkittävä se lieneekin, on yksi päätekijöistä rakennusalan kehittämisessä. Kansainvälinen rakennusala on sitoutunut ja tulee jatkossakin sitoutumaan



Asuntoministeri Jan Vapaavuori Klubin ministerilounaan vieraana.
Kuva: Elias Iirola.

yhä merkittävämpiin päästövähennyskysymyksiin. Kun kaikki tempot on tehty, on harkittava mitä seuraavaksi on tehtävä asian eteenpäin viemiseksi. Rakennusteollisuuden on otettava täysin otteen osaa tähän kysymykseen. Rakennuskannassa tuo säästöprojekti on kustannustehokkaimmin hoidettavissa. Samat vaatimukset kuin uudisrakentamisessa tulevat aikaa myöten koskemaan myös korjausrakentamista.

Siihen huimaan muutokseen mikä rakennusala tulee ennen

pitkää tapahtumaan, suhtautuvat suuret konsernit jo nyt monin tehokkain tavoin. Mutta rakennusala on toki muutakin kuin isoja konserneja. Tämä on valtava haaste, ei ainoastaan nyky-yhteiskunnalle vaan kaikille alan yrityksille. Ehkä vielä tätäkin merkittävämpi megatrendi liittyy kaupungistumiseen. Kiinassa arvoidaan, että seuraavan 40 vuoden aikana muuttaa 500 miljoonaa ihmistä kaupunkeihin. Toisin sanoen, joka kuukausi muuttaa kaupunkeihin miljoona ihmistä eli 30.000

ihmistä päivittäin. Tämä tarkoittaa, että heille on rakennettava asunnot, teitä, kouluja, sairaaloita, kauppoja, kauppakeskuksia, virastoja ja ties mitä.

Uskaltaisin sanoa, että rakentaminen Suomessa ei lopu koskaan. Toisin sanoen, muutkin maat kuin Kiina kaupungistuvat huimaa vauhtia tässä maailmassa. Suomi on muihin maihin verrattuna toistaiseksi sangen vähän kaupungistunut maa. Erään tutkimuksen mukaan meillä asuu miljoona ihmistä vähemmän kaupungeissa kuin Ruotsissa ja Norjassa. Kysymys ei ole siitä kaupungistummeko vai emme vaan siitä, miten kaupungistumme. Meillä tarvitaan suhteellisesti enemmän uusia asuntoja kuin useimmissa länsimaissa. Tässä asiassa me muistutamme enemmän Kiinaa kuin Ruotsia. Kumulatiivinen varallisuus on muissa länsimaissa aivan eri tasolla kuin meillä, olkoonpa tämänhetkinen suorituskykymme mikä tahansa. Tämä näkyy yhteiskunnassa selvimmin asumisväljyydessä. Suomessa asumisväljyyden kehittäminen on ajankohtaisempi kysymys kuin muualla länsimaissa. Kun kansakunta vaurastuu, tulee se Suomessakin näkymään väljempänä asumismuotona.

Toinen megatrendi on se, että yhteiskunta ikääntyy. Tämä asettaa myöskin asuntokannalle aivan uusia odotuksia ja tarpeita. Eikä pelkästään asuntorakentamiselle, vaan koko yhdyskuntarakentamiselle. Väestön ikääntyessä niiden

ihmisten osuus jotka ovat poikkeuksellisen riippuvaisia sekä toimivasta joukkoliikenteestä että ennen kaikkea toimivasta palveluyhteiskunnasta kasvaa olennaisesti. Samalla muuttuvat tarpeet asuntojen osalta. Euroopassa rakennuskorjauksen määrä on suurempi kuin uudisrakentamisen määrä. Ruotsissa rakennusalan korjausrakentaminen on ollut jo pitkään suurempi kuin uudisrakentaminen.

Suomi on toisin sanoen jännittävällä tavalla poikkeava muihin länsimaihin verrattuna. Uudisrakentaminen on meillä voimakkaampaa kuin muissa länsimaissa. Töitä alalla riittää.

Huippuosaaminen eri aloilla on kansainvälisessä piirissä oma kysymyksensä. Tietyissä mitassa tämä pitää paikkansa myöskin rakennusalalla. Tärkeätä on se, mikä on keskimääräinen rakennustaso. Kun meillä rakennetaan n. 30.000 asuntoa vuodessa, voi niistä 1% olla susia rakentamisen laadun suhteen. Pelkästään home- ja kosteusongelmat ovat rakennusala merkittävät.

Teknologian vallankumous jatkuu. Maailmassa kaikkein halvimmatkin uudet autot sisältävät jonkinlaisen sisäänrakennetun tietokoneen joka ilmoittaa ajoneuvossa ilmeneviä mahdollisia vikoja. Itse asiassa on vain ajan kysymys milloin tämäntyyppiset talokohtaiset, asuntokohtaiset tietokoneet ovat vain arkipäivää.

Suomi on verrattaessa mo-
neen muuhun maahan sangen

vähän kaupungistunut. Riippumatta siitä mitä mieltä olemme kaupungistumisesta, riippumatta siitä miten mitkäkin hallitukset tulevat tätä maata johtamaan, on erittäin todennäköistä että kaupungistuminen Suomessa jatkuu vielä pitkään. Kysymys ei ole siitä kaupungistummeko me vai emme, vaan kysymys on siitä miten kaupungistumme. Meillä on toinenkin syy siihen, että kaupungistumista Suomessa tarvitaan. Tässä asiassa muistutamme enemmän Kiinaa kuin Ruotsia.

Kumulatiivinen varallisuus on länsimaissa kohdistunut enimmäksin asumisväljyyteen. Se kuinka monta neliötä meillä on per capita riippuu vuosikymmenien aikana kerääntyneestä varallisuudesta, mikä muissa länsimaissa on suurempaa kuin meillä Suomessa. Kun näin on, niin Suomessa tulevasta hyvinvoinnin kasvusta suhteellisesti suurempi osa menee asumisväljyyden kehittämiseen kuin muualla länsieuroopassa. Kun kansakunta vaurastuu niin Suomessa se pannaan parempaan asumiseen joka useimmiten tarkoittaa enemmän neliöitä per henkilö. Iso osa asumisen laadusta johtuu meillä siitä, että ostovaiheessa kilpailutetaan uudisasuntojen hinnoissa ja päädytäänkin usein kaikkein halvimpaan asuntoon. Toivottavasti tämäkin ilmiö ennen pitkää siirtyy historiaan!

Lyhennelmä Kauko Lehti

USA - Sisäisesti jakautunut kansakunta?

”Amerikkalaiset ovat nyt poliittisesti erittäin jakautuneita, mutta sen vuoksi osa on myös apaattisia. Polarisaatio johtuu tietysti molemmista puolueista, mutta vielä enemmän republikaaneista.

■ ■ Kun marraskuun 2008 murskavaalien ja Obaman valinnan luoman euforian jäljiltä republikaanit olivat maahan lyötyjä, nyt päällä on poliittinen hybrisi: tie on auki vuonna 2012 republikaaniselle presidentille ja enemmistölle kongressin molemmissa kamareissa! Senaatin republikaanien johtajan Mitch McConnellin sanoin ”tärkein yksittäinen tavoitteemme on tehdä Obamasta yhden kauden presidentti”. John Boehner puolestaan totesi vaalitulosten tultua julki, että ”nyt ei ole kompromissien aika”.

Näin sanoi professori Raimo Väyrynen analysoidessaan Klubin ulkopoliittikan illassa 11.11.2010 Yhdysvaltojen marraskuisten kongressivaalien tulosta: ”Uusi suunta vai poliittinen kriisi?”

Presidentti Barack Obama joutuu nyt tasapainoilemaan vahvan republikaanienemmistöisen (239-188) kongressin kanssa, kun demokraatit menettivät peräti 64 paikkaa.

”Republikaanien vaikutusvalta kasvaa, muttei suinkaan rajatommasti. Senaatissa valta säilyi odotetusti demokraateilla osaksi siksi, että vain kolmasosa senaattoreista joutuu kerrallaan menemään vaaleihin. Demokraattien 52 senaattoria muodostavat riit-



Emeritusprofessori Raimo Väyrynen ulkopoliittikan illan esitelmöitsijänä. Kuva: Jarmo Heinonen.

tävän enemmistön torppaamaan edustajainhuoneen kovin radikaalit toimet. Kun edustajainhuone ja senaatti ovat eri mieltä, kiista viedään useimmissa tapauksissa yhteiseen sovittelukomiteaan, jossa sitten hierotaan kokoon kompromissi.”

Kompromissin löytäminen saattaa olla kiven takana. Professori Väyrynen huomautti kuitenkin, ettei demokraattien kärsimä rökäletappio kuitenkaan merkitse kokonaan uutta suuntaa Yhdysvaltojen politiikassa. ”Edustajainhuoneen koostumuksella on toki huomattavaa merkitystä erityisesti budjettipolitiikassa ja tavanomaisessa lainsäädännössä. Selvää on, että Obama joutuu harkitsemaan sisä- ja talouspolitiikkansa monia osia uudessa poliittisessa tilanteessa. Hänen tuskin kuulemme sanovat uudelleen, että ”olen mieluummin yhden kauden presidentti ja teen suuria

tekoja kuin olen kahden kauden presidentti pienin teoin.”

”Republikaanien enemmistö pakottaa hänet lyhyiden askelten politiikkaan, vaikka tuskin pystyy kääntämään kokonaan sen suuntaa. Syvää suunnanmuutosta vastaan puhuu se, että presidentin veton kumoamiseen tarvitaan sekä senaatissa että edustajainhuoneessa 2/3 enemmistö, eikä republikaaneilla ole mitään mahdollisuuksia sen saavuttamiseen. Siksi Obama ei varmaan tule luopumaan esimerkiksi uudesta terveyslaistaan, mutta saattaa joutua lieventämään eräitä sen määräyksiä.”

Teekutsupuolue?

Kongressivaalien tuoksinnassa uutiskynnyksen ylitti ns. Tea Party-liike (teekutsuliike), joka järjestäytyi nopeasti koko maan mitassa.

Professori Väyrysen mukaan

”tämä liike on omituinen yhdistelmä huolestuneita kansalaisia, poliittisia onnenonkijoita ja sen siivellä taloudellista hyötyä hakevia henkilöitä, joista Sarah Palin täyttäne kaikki kolme tunnusmerkkiä. Liikkeen peruskannattaja on kuitenkin taloudellisiin vaikeuksiin joutunut ja moraaliarvojensa puolesta kamppaileva keskiluokkainen amerikkalainen, joka kokee, että hänen Amerikkaansa on varastamassa sosialisti ja salamuhamettilainen nimeltä Barack Obama.”

”Teekutsut” ovat perustuslainlinen liike: sen kärkihahmot katsovat, että kuten raamattua, myös Yhdysvaltojen itsenäisyysjulistusta ja perustuslakia täytyy lukea kirjaimellisesti. Perustajaisät (Founding Fathers) kirjoittivat yhtä lopullisen tekstin kuin Moosesen kivitalut, eikä niitä tule jälkipolvien peukaloida. Tässä hurmoksessa unohtuu helposti se, että Adams, Hamilton, Jefferson, Washington ja muut perustajat olivat paitsi keskenään riidoissa, niin myös orjanomistajia, aviorikkoja ja paljon muuta. Molemmat ”pyhät” asiakirjat ovat tietenkin lukuisten poliittisten kädenvääntöjen ja kompromissien tuote.”

”Tästä perustuslaillisesta ajattelusta seuraa, että politiikka halutaan palauttaa kansalle ja sen terveille perusarvoille: huutia eliitille! Teekutsut ovat lähtökohteisesti republikaaninen liike, mikä sekä elähdyttää että säikäyttää puoluetta. Se on onnistunut mo-

bilisoimaan aikaisemmin passiivisia konservatiiveja samalla kun Obaman aikaisemmin innostamat demokraatit passivoituivat näissä vaaleissa. Kun äänestysprosentti oli 52.5 prosenttia vuonna 2008, niin se laski 44 prosenttiin tänä vuonna. Demokraattien tappion syynä oli ainakin yhtä paljon seurausta äänestysaktiivisuuden laskusta kuin siirtymästä äänestämään republikaanien ehdokasta. ”Reaganin demokraatit” ovat edelleen olemassa, mutta suurempi syy demokraattien tappioon on yleinen disilluusio: Obaman voitto ei tuonutkaan toivottua syvää politiikan muutosta.”

”Teekutsut ovat eliitin vastainen liike, mikä hermostuttaa perinteisiä republikaaneja. Sen solumaista organisaatiota on vaikea valvoa tai vallata varsinkin kun osa mediaa – erityisesti Fox News ja radioguru Rush Limbaugh – on ryhtynyt sen puhe- torveksi. Limbaugh on hyökännyt kaksi vuotta yhtäjaksoisesti Obaman kimppuun ja kehottanut konservatiiveja sanomaan hänelle aina ”ei”. Obamalta täytyy viedä kaikki mahdollisuudet voittaa ja saavuttaa tuloksia.”

”Ei ole vaikea kuvitella, kuinka teepuoluetta äänestäneet reagoivat, kun kongressi alkaa käydä toistuvasti heidän kukkarollaan: innostus ja kannatus alkavat haihtua. Taisteluhuudot eivät korvaa poliittista ohjelmaa ja kokemusta sen toteuttamiseksi. Tästä syystä monet uskovat teekutsujen olevan ohimenevä ilmiö, jolla on myös

vaikeuksia löytää omaa uskottavaa presidenttiehdokastaan. Siksi sen kannattajat tulevat mutatoitumaan republikaanisen puolueen radikaaliksi siiveksi, joka käy sisältä päin omaa taisteluaan sen sielusta.”

Velkakierre

Professori Raimo Väyrynen käsiteli laajasti myös Yhdysvaltojen talouskriisiä, jonka vaikutukset ovat näkyneet koko maailmantaloudessa.

”Yhdysvaltojen velkataakka todella kasvaa ja se alkaa lähestyä 100 prosenttia 14.6 bilj. dollarin bruttokansantuotteesta. Lisäjännitteitä luo lainsäädäntö, jonka mukaan liittovaltio ei saa olla velkaa enemmän kuin Yhdysvaltojen bruttokansantuote. Ainoastaan kongressi voi sallia suuren velan ottamisen. Tämä raja ylitetään joskus ensi vuoden alkupuolella. Republikaanien tulisi hyväksyä lisävelkaantumisen tai muuten joudutaan liittovaltion virastoja taas sulkemaan, mistä he eivät halua toista kertaa saada sormilleen. Lähikuukausina Yhdysvaltojen politiikasta ei tule puuttumaan draamaa.”

Ulkopoliittikan illan isäntänä oli ohjelmatoimikunnan puheenjohtaja Olli Alho. Professori Raimo Väyrysen esitelmä julkaistaan kokonaisuudessaan Klubin nettisivuilla.

Weijo Pitkänen
Raimo Väyrysen esitelmä kokonaisuudessaan netissä: www.Klubi.fi/vayrynen.doc

Klubimme kuoron juhlakonsertti:

HELSINGIN SUOMALAISEN KLUBIN KUORO



Kuva: Seppo Pukkila

Kuoro on Klubilain vammme juhla viiri

KLUBIN KUORO

Helsingin konservatorion salissa vietettiin 12.11. 2010 riemullista kuoromusiikin juhlaa, kun Klubimme kuoro juhli 10-vuotista toimintaansa. Kuoro otti salintäyteen yleisön omakseen jo tunnuslaulullaan, ja tunnelma kantoi vahvana viimeiseen ylimääräiseen asti



■ ■ Kun toiminnanjohtaja Jouko Liusvaaran aloitteesta syksyllä 2000 perustettu kuoro lauloi ensi kerran – seitsemän harjoituksen jälkeen – huhtikuussa 2001 Klubin 125-vuotisjuhlassa

Yliopiston juhlasalissa, Henrik Lambergin johdettavana oli 35 laulajaa. Tapahtuma antoi viitteitä, että oikeat miehet olivat oikealla asialla. Laulajilla oli kokemusta useista kuoroista, ja johtaja on hallinnut tehtävänsä teknisesti, taiteellisesti ja sosiaalisesti. Hän on näyttänyt kykynsä myös solistina, säveltäjänä ja soittajana.

Kuoro on herättänyt myönteistä huomiota myös ohjelmistovalinnoillaan. Perinteisen mieskuoromusiikin ohella se on pitänyt ooppera- ja operetti- sekä lastenmusiikin konsertit. Tämä on vetänyt mukaan kokeneita laulajia muista kuoroista, niin että vahvuus on jo 52.

Kuoron taiteellinen johtaja Henrik Lamberg pitää mieskuoroa hienona ja monipuolisena soittimena. ”Laulava mies on instrumentti, joka soi uhoavaa rajuutta ja sydämellistä rakkautta sekä kaikkea siltä väliltä,” hän

sanoo. Kuoro on johtajansa mukaan myös sosiaalinen yhteisö, kuin suuri perhe, johon kuuluu erilaisia yksilöitä. Ja niin kuin perhe, myös kuoro vaatii sitoutuneisuutta, joka on yhteisvastuun kantamista. Näitä korosti Klubimme puheenjohtaja Johannes Koromakin tervehtiessään kuoroa konsertissa. Hän viittasi myös Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen tutkimuksiin, joiden mukaan kuorossa laulaminen kohentaa laulajien kuntoa ja mielialaa. Hän vakuutti omankin mielialansa kohenevan kohisten, kun kuuntelee kuoromme laulua. Muidenkin kuulijoiden mielentila koheni kaksituntisen konsertin aikana.

Yli 25 laulua – kuusi solistia

Illan ohjelma sisälsi parhaita paloja kuoron kymmenvuotisen elintaipaleen konserteista, yhteensä 25 laulua ja yleisön vaatimat ylimääräiset. Kantaesityksenä kuultiin Henrik Lambergin omaan runoonsa säveltämä Lau-

lakaa kaikki maa. Se oli yksi miehiin jäävimmistä.

Ensi kertaa kuoron ohjelmistossa oli virolaisen Villem Kapin Pohjoisrannikolla, joka julisti uudelleen itsenäistyneen Viron ensimmäisen presidentin Lennart Meren käyttämää sanontaa: ”Vahva on meri, mutta vahvempi maa.” Toinen kuoron ensi kertaa esittämä oli Lambergin Madon kosinta, joka kuultiin yleisöä ihastuttaneena kvartetitesityksenä Kasvissyöjän laulun kanssa. Kvartetissa lauloivat Jyrki Malmio, Timo Karvinen, Lauri Lehtikangas ja Eero Läikkö, kaikki miehiä omasta takaa.

Solisteja oli kuusi seitsemännen, Raimo Luokomaan, joutessa juuri konserttipäiväksi ”varaosahuoltoon”. Kuoron johtaja korvasi oman soolotehtävänsä ohella hänet, jolloin kuoroa johti Aatu Leinonen. Muut solistit olivat Lauri Lehtikangas, Eero Sinikannel, Eero Läikkö, Pekka Kuukka ja Millaria Wikman, heistä viisi Klubimme jäseniä. Klubimme taiteilijajäsenen, pianisti Kristian Attila hoiti säestysosudet mestarillisesti.

En väsyttä lukijaa kaikkien 27 laulun esittelyllä. Ne oli ryhmitelty kuuteen osioon, joiden otsikot kertovat sisällöstä: On laulun voima niin ihmeinen; Tää taikaako on? Kesä, Aurinko, Kuu; Oi aikaa muistojen. Se rakkautta on ja kaipuuta kotiseutujen; Vaan kuinkas tuo olisikaan; On askel reipas näin metsätiellä, vaan vesille mieluust' käy venosen miel',

Rakkaus kuin uni ihanin, uskolapsen aito, raikas, hymy suloin; Oi taivaan vallat, suuri voitto ja Vain kunnia kuolematonta on. Osioiden värikäs kaari kesti toteutuksen alusta loppuun, kuoron Laulun voima -tunnuslaulusta Finlandiaan. Kaari olisi saatanut olla vieläkin ehyempi, jos me kuulijat olisimme malttaneet keskittää aplodimme osioiden loppuihin, mutta minkäs teit, kun kämmenet syyhyisivät sydämen kyllyydestä.

Illan ohjelmasta jokainen kuulija varmaan löysi lempisävelmänsä, monen mielestä niitä saattoi olla useita, jopa ne kaikki. Oman sielunkanteleeni kieliä väritytti erityisesti Olli Nykäsen Karjala, jonka kuoro lauloi johtajansa uutena herkkänä sovituksena. Muita sykähdyttäviä olivat mm. Madetojan Kaunehin maa, Genetzin Metsänhartaus, Lam-

bergin Laulakaa kaikki maa, Milesin–Zimmermannin Nostakaa ankkurit, edellä jo mainitut kvartettilaulut ja ohjelman loppuosan oopperakuoroesitykset Taikahuilun Sarastron aaria, Trubadurin Mustalaiskuoro, Taikahuilun Pappien kuoro ja Faustin Sotilaskuoro. Jos kysyttäisiin toisin päin, että minkä esityksen olisin mielelläni jättänyt kuulematta, vastaus olisi helppo: en mitään, haluaisin kuulla kaiken uudelleen.

Esittäjät kukitettiin, kuoron puheenjohtaja Rainer Friberg sai ensi kerran kukkia, eikä syyttä.

Vahinko, että Konservatorion täyteen saliin mahtui vain viisisataa kuulijaa, yli kahdelta tuhannelta jäseneltämme puolisoineen jäi konsertin anti kokematta.

Kuoron joulukonsertti 19. 12. Vanhassa kirkossa on jo perinne. Sen jälkeen kuoro valmistautuu ensi huhtikuussa vietettäviin Klubi-

bimme 135-vuotisjuhliin. Olisiko mahdollista ottaa juhluvuoden ohjelmaan kuoron 10-vuotisjuhlakonsertin uusinta? Kesäkuussa kuoro matkustaa tietävästi jo kuudennelle ulkomaan vierailulle, nyt Prahaan.

Älkäämme unohtako juhluvuonna puhallinorkesteriamme-kaan. Sekin voisi puhaltaa instrumenttinsa soimaan juhluvuoden kunniaksi!

Kuorokonserttiin kuuluu karonkka, joka vietettiin emoKlubilla. Esiintymispaineiden lauetua onnellisesti tämä 150 hengen iloinen ilta illallisineen, maljoi- neen, lauluineen, puheineen ja palkitsimisineen tuntui keväiseltä juhlalta, kunnes astui kotimatkal- le ulos marraskuun pimeän illan kylmään sateeseen. Elämäähän tämä...

Antti Henttonen

Tilintarkastaja ja enemmänkin
Tilintarkastus, sisäinen tarkastus, veropalvelut

www.bdo.fi

BDO

Yhteisvastuun aika

Isänpäivä Klubilla taisi aloittaa uuden perinteen



Kuka sanoo, että meidän suomalaisten on vaikea antaa kiitosta? Klubin historian ensimmäinen isänpäiväbrunssi osoitti väitteen vääräksi. Tilaisuuteen osallistuneet 80 aikuista ja 30 lasta antoivat juhlapuheen pitäneelle Katariina Enäjärvi-Miininille raikuvat aplodit, kun tämä kunniapuheenjohtaja Martti Enäjärven ihastuttava tytär totesi isistä, että ”tänään täällä on läsnä upeita isiä, jotka ovat saaneet paljon aikaa isinä sekä palvelleet isänmaata monin tavoin. Isät ovat meille perheenjäsenille ihan sankareita”.

■ ■ ”Omien havaintojeni perusteella isät ovat mm. rakastavia, vastuuntuntoisia, rehellisiä, huumorintajuisia, osaavia, ystävällisiä, ahkeria, kilttejä, empaattisia, luotettavia, avuliaita, miehekkäitä, älykkäitä, sivistyneitä, rehtejä, komeita, ja kärsivällisiä eli olette siis ihania ihmisiä.”

Klubilaisia isiä ja isoisiä moinen ylistys jo nauratti, ehkäpä heidän parempia puoliskojaankin, mutta mukavaa oli kun kerrankin kiitettiin kunnolla.

Katariina totesi, että isät ovat ihmisiä, joiden näkemysten, elämänviisauksien ja tietämyksen osalta meillä useimmilla on valtava tiedonjano. ”On todella arvokasta, että myös

Katariina Enäjärvi-Miinin piti Klubin historian ensimmäisen isänpäivän juhlapuheen. Kuva: Jarmo Heinonen

tämä isyyden merkityksen osaluokitus mielletään tärkeäksi. Rohkaisisin mielellään kaikkia isiä ja isoisiä kertomaan omista tekemisistään, ajatuksistaan ja elämän havainnoistaan erityisesti perheenjäsenilleen. Niin isänpäivänä kuin arkisinkin.”

Isien ruokalista

Ruokailu tapahtui miesten makujen ehdoilla. Aluksi nautittiin kainuulaisesta leipäpöydästä mm. rönttösiä, savumuikkunyyttejä, tönkkäsuolattua paahtofileetä, peruna- ja lanttupiiraita. Ja pääruoka maistui poronlihappulat UKK:n

tapaan. Ruoka miellytti selvästi myös naisia ja lapsia, joista moni kävi vielä santsaamassa myös jälkiruokana tarjottua suklaakakkua.

Ruokailun aikana osallistujia viihdytti Mari Kätkä haitareineen. Hän leikkitti pienimpiä lapsia, johti perinteisen onnittelulaulun, esitti rakkauslauluja sekä Junnu Vainion Vanhoja poikia viiksekäitä. Säkkijärven polkan jälkeen kaikki olivat niin myytyjä, että jokaisen käsi nousi ylös kun kysyttiin, pitäisikö Klubilla järjestää jatkossakin isänpäivät.

Pekka Ritvos

POINTCOOL - SERVICE OY

Suurkeittiölaitteiden ja kylmäkalusteiden huolto pääkaupunkiseudulla

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

Klubin syyskokous

Kuluvan vuoden syyskokous oli jälleen yleisömenestys. Paikalle oli saapunut 137 Klubilaista. Tälläkin kertaa suurimman mielenkiinnon kohteena olivat johtokunnan jäsenten valinnat ja valinnoista äänestettiin. Kun Klubin puheenjohtajan Johannes Koroman kolmivuotinen toimikausi jatkuu vuoden 2012 loppuun, puheenjohtajan vaalia ei siis tällä kertaa toimitettu.

■ Syyskokouksessa on vahvistettava toimintasuunnitelma sekä tulo- ja menoarvio seuraavaksi toimintavuodeksi. Jäsenmaksu ja liittymismaksu päätettiin pitää ennallaan eli liittymismaksu 200 ja jäsenmaksu 170 euronä.

Uusien sääntöjen mukaiseen toimintasuunnitelman vahvistamiseen johtokunta oli valmistautunut huolella. Toimintasuunnitelman käsittelyhän on sääntömääräisesti uusi ja itse asiassa ainoa Klubin jäsenen varsinainen vaikutuskanava, muita, epävirallisia on tietysti lukuisia. Kokouksessa käytettiin useissa puheenvuoroissa hyväksi nyt avautunutta tilaisuutta ja tehtiin ehdotuksia toiminnan kehittämiseksi. Esille tuli mm. vaatimus rajoittaa jäsenmäärää radikaalista ja epäily uusien jäsenten ottamisesta vain Klubin kasvavien kiinteistömenojen kattamiseksi, minkä epäilyksen talous- ja hallintotoimikunnan puheenjohtaja Kari Karvonen jyrkästi kiisti ilmoittaen kiinteistön investointimenojen olevan siinä määrin eri



Pankkikabinetissa vasemmalta Juha Kojonen, Matti Saari ja Henrik Lamberg. Kuva: Veikko Hannula.

kokoluokkaa, ettei jäsenmaksuilla edes voisi olla näihin ratkaisevaa merkitystä. Esitettiin myös, että palattaisiin rapujuhlien viettämisessä herrakutsulinjalle. Samoin vaadittiin pukukoodin tiukkaa noudattamista Klubin tiloissa. Mikään näistä esityksistä ei kuitenkaan johtanut muutoksiin toimintasuunnitelmassa.

Eräänä johtoajatuksena hyväksytyssä toimintasuunnitelmassa todetaan, että Klubin haasteena tulee olemaan jäsenistön kokemuksen, tietotaidon ja verkostoitumisen hyödyntäminen yhteiskunnallisessa keskustelussa ja toiminnassa. Toimintasuunnitelman käsitteleminen syyskokouksessa tulee varmasti osoittautumaan erinomaiseksi kanavaksi, jolla jäsenistön esitykset tulevat otetuiksi huomioon.

Johtokunnan jäsenten vaalissa

ääniä annettiin seuraavasti:

Matti Saari 71 ääntä, Henrik Lamberg 65 ääntä, Juha Kojonen 62 ja Kalevi Suortti 60 ääntä. Heistä valituiksi tulivat kolme eniten ääniä saanut eli Saari, Lamberg toiselle kaudelle ja Kojonen. Äänestyksessä äänestettiin johtokunnan jäsen kerrallaan ja kun paikkoja oli täytettävänä kolme, toimitettiin siis kolme kierrosta. Jokainen sai äänestää joko yhtä, kahta taikka kolmea ehdokasta taikka luonnollisesti olla äänestämättä ketään. Ensimmäisellä äänestyskierroksella annettiin 126 ääntä, toisella 81 ja kolmannella 51 ääntä, mikä osoittaa, että varsin monet tyytyivät antamaan äänensä vain omalle ensisijaiselle ehdokkaalleen. Joku puhuikin tässä yhteydessä viisaasta taktikoinnista.

Aukeaman tekstit Elias Iirola

Johtokunnan uusi jäsen Matti Saari

■ Klubin syyskokouksessa 18.11.2010 johtokuntaan vuosiksi 2011 – 2013 valittu Matti Tapani Samuel Saari, pesunkestävä helsinkiläinen, on syntynyt 29.9.1944. Hän on koulutukseltaan ylioppilasmerkonomi. Matin perheeseen kuuluu vaimo ja poika, joka on tänä syksynä liittynyt Klubin jäseneksi. Matin erityinen harrastus on maanpuolustustyö, johon hän on



osallistunut lähinnä Klubin puitteissa.

Matti perusti oman kylmäkalusteyrityksen vuonna 1986. Yrityksestä kehittyi myöhemmin merkittävä 60 henkeä työllistänyt alansa suurimpiin Suomessa kuulunut tehdas.

Klubin jäsen Matti on ollut vuodesta 1989 ja hän kuuluu Klubin aktiivisiin jäseniin. Matti totesi lyhyessä keskustelussamme, että hänen sydäntään lähellä on ajatus, miten voidaan hyödyntää sitä huomattavaa voimavaraa Klubilla, mitä 3000:sta eri alojen osaajista koostuva jäsenkunta

Johtokunnan uusi jäsen Juha Kojonen

■ Klubin syyskokouksessa 18.11.2010 johtokuntaan vuosiksi 2011 – 2013 valittu Juha Jarmo Ilmari Kojonen on syntynyt 20.8.1965 Helsingissä. Juhalla on poika Oskar, kahdeksan vuotta. Juhon harrastuksia ovat matkapurjehdus, kesämökkeily, kalastus, Saunaseura ym. Hän on aikuisiällä asunut Ruotsissa vajaan vuoden ja ollut vaihto-oppilaana Nebraskassa. RUK:n hän suoritti Karjalan jääkäripataljoonassa palvelleena.



Juha on valmistunut kauppatieteen maisteriksi Helsingin kauppakorkeakoulusta vuoden 1986 vuosikurssilta. Hän on toiminut eri markkinointitehtävissä mm. Kaukomarkkinat Oy:ssä. Vuonna 2005 Juha perustajaosakkaana perusti pankkiiriliikkeen, joka on keskittynyt institutionaalisten sijoittajien ja varakkaiden yksityishenkilöiden sijoitustoimintaan.

Klubin jäsen Juha on ollut vuodesta 2001. Hän on toiminut aikaisemmin viestintätoimikunnan ja sen jälkeen talous- ja hallintotoimikunnan jäsenenä vuodesta 2009. Hän on kuukausittain kokoontuvan Klubin perinnelau-

Klubille ja yleisemminkin edustaa. Klubin toiminnasta Mattia kiinnostaa sen harrastustoiminta, koska erilaiset harrastukset ovat omiaan saattamaan Klubilaisia yhteen. Hän on luonnollisesti valmis olemaan käytettävissä myös Klubin toimikuntatyössä. Vaikka harrastustoimikunta voisi tulla kysymykseen.

Viimeiseen kysymykseeni, onko hän ottanut huomioon sen mahdollisuuden, että kohta alkava pesti voi viedä miehen kuudeksi vuoksi, Matti totesi vain, miksikäs ei.

lukerhon perustajajäsen.

Juha haluaisi, että Klubin kiinteistön ja toiminnan osalta voitaisiin pitkälle tulevaisuuteen ennakoita tulevat haasteet ja että myös oltaisiin valmiita kohtaamaan ne. Hän toivoisi voivansa osallistua Klubin kehittämiseen niin, että Klubi pysyisi jäsenilleen mahdollisimman korkeatasoisena ja houkuttelevana. Niinpä Klubilla voisi esim. olla jäsenille tarkoitettu eräänlainen toimistohotelli, josta jäsenet voisivat vuokrata työtiloja käyttöönsä. Jäsenillä voisi myös olla Klubilla mahdollisuus omaan viinikellariin.

YhteistoimintaKlubien Senior Kairsobiljardin SM - KILPAILUT KOUVOLASSA



Helsingin Suomalaisen Klubin edustajat YT SM-kilpailuissa olivat Ahto Alander, Risto Ahola, Kurt Dammert, Markku Koponen, Hannu Laukka ja Jukka Pekkala.

■ ■ Kaikki miehemme pelasivat junnusarjassa eli viisikymppisissä vaikka esim Jukka on jo täyttänyt kunnioitettavat seitsemänkymmentä vuotta.

Kilpailu pelataan kaksimiehisjoukkuein joten meiltä oli matkassa neljä joukkuetta. Kyseessä on siis joukkuekilpailu jossa kuitenkin palkitaan kunkin sarjan (50v,60v,70v) kolme

henkilökohtaisesti parasta.

Kilpailut alkoivat perjantaina klo.11.15 ja palkinnot jaettiin sunnuntaina klo.16.00. Vaatii siis myös aikamoista turnauskestävyyttä pelata kilpailupelejä kolme päivää.

Joukkuekilpailun palkitut . Vasemmalla Risto Ahola Ja Ahto Alander. Matti Vanhala ja Ari Saarenpää Kouvolan BiljardiKlubilta jotka voittivat joukkuekultaa ja oikealla pronssijoukkue eli Markku Koponen.

Klubia edustivat joukkueina seuraavat henkilöt:

1. Alander Ahto / Ahola Risto
2. Dammert Kurt / Koponen Markku
3. Laukka Hannu / Heino Jyrki
4. Tähtinen Erkki / Pekkala Jukka

Kokonaisuutena pelaajiemme esitys oli todella hyvä ja erityisesti meidän ikänestorimme Jukka pelasi hienosti ollen ensimmäisen päivän jälkeen puhtaalla pelillä mukana. Kilpailuun osallistui pelaajia ympäri suomen aina Rovaniemeä myöten, Pelaajia oli seuraavasti sarjoittain:

50 v 44 pelaajaa, 60 v 20 pelaajaa ja 70 v 18 pelaajaa. Tulokset kärjen osalta:

Joukkuekilpailu

50-vuotiaat

1. Kouvolan BiljardiKlubi / Matti Vanhala, Ari Saarenpää
2. Helsingin Suomalainen Klubi / Ahto Alander , Risto Ahola
3. Helsingin Suomalainen Klubi / Kurt Dammert , Markku Koponen

60-vuotiaat

1. Savonlinnan Kauppaseura / Laitinen , Pohjanheimo
2. Imatran Kerho / Sorjonen , Ilonen
3. Tampereen AmmattiKlubi /

Siren , Väänänen
70-vuotiaat

1. Mikkelin Liikemiesten Seura / Matti Jarkko
2. Rauman Kauppaseura / Matti Lallo
3. Tampereen Kauppaseura / Matti Kärkkäinen

Henkilökohtaiset Tulokset 50v

1. Vanhala MattiKouBK
2. Tunturi Kari OSK
3. Alander Ahto HSK

60 v

1. Laitinen Risto SKS
2. Sorjonen Vesa IK
3. Siren Markku TAK

70 v

1. Jarkko Matti MLS
2. Lallo Matti RKS
3. Kärkkäinen Matti TKS

Meitä oli Kouvolassa yli kahdeksankymmentä pelaajaa eri puolilta Suomea. Oli todella mukava tavata ja kilpailla rehdisä Klubihengessä ja sen lisäksi seurustella muiden seurojen veljien kanssa. Suosittelemme todella lämpimästi Klubiveljille näitä yhteisiä tapahtumia joita nykyään järjestetään ei ainoastaan biljardissa vaan myös golfissa ja keilailussa.

Parhaimmat kiitokseni Klubin edustuspelaajille, Teidän kanssanne on todella mukava olla tällaisissa tapahtumissa mukana olette todellisia herrasmiehiä ja Klubiveljiä.

Helsingin Suomalaisen Klubin Biljardipäällikkö

Ahto Alander

Äärihuomua

Osallistujilla oli nieleksemistä, kun Juha Berglund maistatti heille biodynaamisia viinejä marraskuun viini-illassa.

■ ■ Berglund on viinialan moniottelija, mm. viinikirjailija, Viinilehden julkaisija, Decantren perustaja, ViiniExpon ja Chateau Carsinin isäntä. Hän osti Bordeauxista Chateau Carsinin sisartensa kanssa vuonna 1990. Parhaimmillaan tilalla oli 60 hehtaaria viljeltyä, mikä on paljon. Suurin osa tuotannosta meni Englantiin. Juhan valkoviinit noteerattiin korkealla kansainvälisissä vertailuissa.

Nyt Juha on supistanut viljelyalan kymmeneen hehtaarin. Vuosien kokeilujen ja harkinnan jälkeen hän on nyt siirtynyt biodynaamisesti viljelijäksi eli viininteon juurille. Siinä toimitaan vanhan kansan perinteitä kunnioittaen. Taustalla häilyvät myös Rudolf Steinerin antroposofiset ajatukset maatalouden kehittämisestä. Tilakokonaisuus muodostaa oman ekosysteemin, joka lisää maaseututuotannon monimuotoisuutta.

Rikkaruoho- ja hyönteis- myrkköjen käyttö on loppunut. Työt tehdään biodynaamisen kalenterin mukaan. Se aikatauluttaa köynnösten leikkaamisen, sadonkorjuun, viinien työstämisen ym. Kalenterin ohjeet liittyvät kuun ja planeettojen liikkeisiin.

Berglund sanoo, ettei hän oikein pysty perustelemaan, miksi mikin toimenpide on tehtävä,



Laulajatar Anita Ovaska toimii siviilissä osastopäällikkönä Elisassa. Säestäjänä Elina Mäkiranta.

mutta nyt köynnökset voivat paremmin ja viineistä tulee maukkaampia. Asiantuntijat sanovat, että tällainen maanviljely tuottaa erinomaisia viinejä (tai sitten erittäin kammottavia).

Grise teki vaikutuksen

Maistetaanpa alkuruuan kanssa Carsinin L'Étiquette Griseä vuodelta 2006. Grise on häviämäs-

sä ollut erittäin harvinainen paikallinen rypäle, jota Juha kuvaa huonosti käyttäytyväksi kersaksi. Koskaan ei oikein tiedä mitä siitä tulee. Bordeauxissa sitä viljellään 50 hehtaarilla, joista Juhan osuus on 2-3 hehtaaria.

Tästä omaleimaisesta reilun paahteisesta, makean mausteisesta ja aromiltaan kahviin vivahtavasta juomasta me pidimme. Itse en

viini-illassa

muista koskaan juoneeni juuri tämän makuista viiniä. Runsas viini jätti mineraalisen ja kermaisen jälkimaun, joka supisti suuta. Grise taisi jäädä monen osallistujan makumuistiin.

Se sopi mainiosti alkuruuaksi valitun vuohenjuusto - quisse lorainen kanssa. Vuohenjuusto pyöristi makua. Pöydistä lähetettiin muutenkin keittiöön kiitoksia huippuluokan alkupalasta.

Pääruuaksi oli paahdettua ankanrintaa. Sen kanssa nautimme Terrior de Carsinia vuodelta 2008. Viini on valmistettu biodynaamisesti viljelystä Merlot-rypäleestä. Mitä helkuttia tämä on? Tältäkö aito Merlot maistuu? Joillekin voi kestää vuosia, ennekuin tottuu sen makuun, veikkaan. Tosin vuosikerrat eivät tule aina muistuttamaan toisiaan.

Silti, viinissä oleva tummasävytteinen tuoksu on maanläheisen muheva. Maku on melko täyteläinen, maanläheinen ja mehevä. Pehmeähkö tanniinisuus antaa maulle ryhtiä ja jättää napakan jälkivaikutelman. Ja ikään kuin tahattomana opetuksena siitä, miten happamuus latistaa viinin maun lautasella oli myös pari omenanpalaa.

Jälkiruuaksi tarjottiin perinteistä Cadillacia herkullisen valkosuklaapannacottan kanssa.

Illan aikana meitä viihdyttivät Anita Ovaska (laulu) ja Elina Mäkiranta (piano). Naiset esittivät lumiseen talvi-iltaan sopivia herkkiä talviaiheisiä lauluja.

Pekka Ritvos



Viini vetoaa Klubilaisiin. Sali oli jälleen kerran loppuunmyyty.



Juha Berglund otti karismaattisesti yleisön hanskaansa.

Johannes Koroma, Suomalainen Klubi 6.12.2010

Yhteisvastuun aika



Puhuessani Klubimme merkkipäivällisellä viime tammikuussa totesin, että aina uuden vuosikymmenen alkaessa on houkutus ennustaa mitä se tuo tullessaan. Saman tien varoitin luottamasta ennustajiin, koska todella merkittävät tapahtumat eivät ole ennustettavissa. Lähimenneisyytemekin on täynnä yllätyksiä, joiden ennustaminen ei ollut mahdollista, mutta joiden merkitys maailman uudelleenmuotoutumisessa jatkuu edelleen.

■ ■ Viime tammikuussa elimme toiverikkaita aikoja. Yhdysvalloista alkanut finanssikriisi näytti olevan kohtuullisesti hallinnassa ja meille oli vakuutettu, että Eurooppa selviää siitä pelkällä säikähdyksellä, koska olimme hoitaneet asiamme muita huolellisemmin.

Nyt olisi houkuttelevaa toistaa tuo varoitus ennustamisen vaikeudesta. Kukapa olisi osannut tammikuussa arvioida, että ennen vuoden loppua puhutaan vakavasti Euroopan Unionin hajoamisen uhasta, euron murenemisestä

ja uuden taloudellisen taantuman mahdollisuudesta Euroopassa. Aivan viime päivinä on Suomessakin jouduttu vakavasti arvioimaan minkä tien valitsemme kahdesta pahasta, kun hyvää vaihtoehtoa ei ole ollenkaan. Epäonnistuminen eurooppalaisen luottokriisin sammuttamisessa saattaa sytyttää tulipalon Suomessakin.

En muista kuinka monta rahoituskriisiä itse olen ehtinyt kokea. Yllätyksellisyys ja erilaisuus ovat olleet niille kaikille yhteisiä piirteitä 1970-luvun öljykriisistä alkaen Venäjän velkojen uudel-

leen järjestelyyn sekä vuosituhanen vaihteen teknologiakuplan puhkeamiseen saakka. Kun yhden kriisin ongelmista on otettu opiksi, uudet temput ovat johtaneet toisenlaiseen kriisiin.

Tähän saakka niistä on aina selvitty, mutta tällaisten tapahtumien jälkeen pätee myös sanonta, että mikään ei palaa ennalleen. Näin on nytkin. Voimme siis vain arvailla, millaisia viljejä kortteja lähivuodet meille tarjoavat.

Ahneusko selittää kaiken

Kaikkien kriisien taustalla on ollut ylimitoitettu ja ylisuuria riskejä sisältävä velkaantuminen ja toive siitä, että tälläkin kertaa talouskasvu hoitaa velan. Selitykseksi kaikelle tälle selittämättömälle on tarjottu ahneutta, joka on johtanut ylimitoitettuun riskinottoon ja pankkien, valtioiden sekä kansakuntien ylivelkaantumiseen. Ahneus vie ajatukset rahanlainaajiin, jotka muista välittämättä tavoittelevat voittoja, mutta maksattavat tappiot tavallisilla kansalaisilla.

Epäilemättä tämä on osa to-

tuudesta. Mutta eivät vain rahanlainaajat ole osoittautuneet ahneiksi. Kautta aikojen myös meille hyvää tarjoavat poliittiset päättäjät ovat käyttäneet tulevan talouden kasvun jo etukäteen. Ja olisiko meissäkin, äänestäjissä, jonkinlainen ahneuden vamma, kun äänestämme mieluiten sellaisia henkilöitä, jotka lupaavat hyvinvoinnin kasvua oikeiden poliittisten valintojen bonuksena. Hyvin harvakseltaan vaalimenestys on seurannut niitä, jotka ovat luvanneet toteuttaa niukkaa ja säästäväistä taloutta.



Johannes Koroma

Tällainen tulevaisuuden kasvun jakaminen etukäteen ei ole Euroopassa eikä Suomessa mitenkään poikkeuksellista. Meilläkin hallitukset ovat usean vuosikymmenen ajan jakaneet tulevaa talouskasvua jo ennen kuin se on syntynyt. Tarkoitushan on hyvä: moniin kohteisiin tarvitaan lisärahoitusta, lapsiperheet, eläkeläiset ja vanhuksat, terveydenhuolto, sosiaaliturva ja kulttuurikohteet ovat olleet lisärahoituksen tarpeessa.

Muistini mukaan tämänkin hallituskauden alussa eduskunta väitteli siitä, olisiko tuleva talouskasvu kolme vai neljä miljardia. Siitä runsaat kolme miljardia käytettiin hallitusohjelmassa kaikkiin hyviin tarkoituksiin. Osittain ongelmamme onkin juuri se, ettei kasvua odotetulla tavalla syntynyt, mutta annetut lupaukset on tietysti pitänyt täyttää.

Meidän edessämme olevat talouden leikkaustarpeet on nyt arvioitu hyvin mittaviksi. Kun niitä nyt pohditaan, niin on kuitenkin hyvä muistaa, että vielä vain muutama vuosi sitten hy-

ITSENÄISYYPÄIVÄ

vinvointiin riitti neljä miljardia euroa vähemmän. Nytkin vaaleihin valmistaudutaan listoin siitä, millaisiin menoihin ei ainakaan saa koskea. On mielenkiintoista nähdä, mitä listojen ulkopuolelle lopulta jää.

Unionista haettiin vakautta

Vain puolitoista vuosikymmentä sitten haimme jäsenyydellä Euroopan Unionissa talouden ja valuuttojen vakautta sekä turvallisuutta sotilasliittojen välimaastossa. Suomi halusi viestittää mihin kulttuuripiiriin kuulumme.

Olin itse keskeisesti vaikuttamassa näiden ratkaisujen sisältöön siinä vakaassa käsityksessä, että ainoa varma tie ulos inflaatioista oli liittyminen Euroopan rahaliittoon. Nyt kansanäänestys näistä vakauden lähteistä saattaisi yllättää. Arvausten varaan jää, millaisen valinnan Suomen kansa tässä tilanteessa tekisi.

Se unioni, johon liityimme, tavoitteli vuoteen 2010 mennessä asemaa maailman kilpailukykyisimpänä tietoon pohjautuvan taloutena. Tämä tavoite ei vain jäänyt saavuttamatta, siinä epäonnistuttiin surkeasti.

Jälkikäteen voidaan sanoa, että haimme EU:n jäsenyydestä apua myös sellaisiin ongelmiin, jotka olisi voitu itsekin ratkaista. Tiesimme, että yhteinen rahapolitiikka sisältää riskejä unionimaiden erilaisten taloudellisten rakenteiden ja vaihtelevan po-

liittisen kurinalaisuuden vuoksi. Mutta myös sen piti olla hallinnassa. Kuitenkin juuri niiden keskellä olemme nyt tietämättä, miten tämä päättyy. Tasapainoa etsitään EU-maissa ns. sisäisin devalvaatioin, siis julkisten menojen, palkkojen ja kustannusten vapaaehtoisilla leikkauksilla. Suomessa edes 1990-luvun lama ei rohkaissut tällaisen ratkaisun hyväksymiseen.

Nyt Euroopan Unionin näyttää olevan siirtymässä uudenlaisen valtopolitiikan tielle, vahvimmat ja eniten yhteiseen kassaan maksavat jäsenvaltiot hakevat päätösvaltaa itselleen yhteisen päätöksenteon sijaan. Tämä ilmiö viittaa siihen, ettei Euroopan integraatio tule pitkään aikaan laajenemaan eikä juuri syvenemäänkään.

Sen sijaan Eurooppa on luisumassa hitaan rappeutumisen tielle ja menettämässä suhteellista asemansa globaalissa taloudessa, nopeammin kuin USA. Olemme siirtymässä uudenlaiseen epävarmuuden aikaan, jossa kansainvälisen talouden ja politiikan ohjaaminen on vaikeaa ja rajallista. Yksi eriskummallinen piirre on sekin, että koko maailma Suomi mukaan luettuna on suoraan tai epäsuorasti velkaa Kiinalle, jonka ylijäämien varassa hallitukset ovat ylivelkaantuneet.

Konsensusta tarvitaan jälleen

Vuosikymmenen mittainen kokemukseni sopimusyhteiskunnan tuloksista rohkaisee silti ajatte-

lemaan, että vaikeimmissa tilanteissa riittävä tahto ja yksimielisyys löytyvät. Kun kokemukseni mukaan ns. kolmikantainen yhteistyö oli mainettaan parempaa, en silti kaipaa tupo-sopimuksia takaisin.

Pienessä ja suhteellisen homogeenisessa maassa keskustelun ja sopimisen kulttuurin arvo on aina vaikeina aikoina ollut suuri. Tulossa saattaa olla poikkeuksellinen vaalitulokset, joka pysyvällä tavalla muuttaa poliittisia rakenteita ja päätöksenteon mallia. Joissakin puheenvuoroissa on ehdotettu jo kolmen suuren puolueen yhteishallitusta edessä olevien vaikeiden valintojen helpottamiseksi.

Me olemmekin Suomessa nyt poikkeuksellisessa saranakohdassa. Näyttää siltä, että moni asia on muuttumassa. Olemme eläneet vuosikymmenien ajan alijäämätaloudessa, jossa hyvinvoinnin tasoa on parannettu tulevien sukupolvien työn tuloksia ennakoimalla. Monien muiden maiden tavoin joudumme muuttamaan taloudenpitoa ylijäämätaloudeksi. Vähäisin syy siihen ei ole nopea ikärakenteen muuttuminen.

Näihin muutoksiin etsitään nyt vastausta. Rohkeimmat poliitikot ovatkin sanoneet, että nyt on kysymys yhteiskunnallisen keskustelun rehellisyydestä, jossa ei pitäisi pelätä eikä mielistellä kansalaisia. Tarvitaan suoraa ja rehellistä puhetta, jossa vaikeudet tunnustetaan ja niiden ratkaisemiseen ryhdytään yhdessä, erottaen

oleellisen epäoleellisesta.

Kriisin syyksi sanotaan liiallisen kasvun tavoittelua ja siihen liittyvä ahneutta. Tuoreimpien tutkimusten mukaan onnellisuus kasvaa tulojen noustessa kaikkien kansalaisten keskuudessa sen mahdollisesti aiheuttamasta kii-reestä ja stressistä huolimatta.

Talouskasvua on siis syytä tavoitella myös yksilöllisen hyvinvoinnin ja elämään tyytyväisyyden näkökulmasta. Vaikka ihmisen onni tulee perheeseen, ystäviin ja terveyteen liittyvistä asioista, monet niistäkin ovat yhteydessä elintason ja sen tarjoamiin valintamahdollisuuksiin. Tämän kriisin opetus on, että julkisen talouden vakaus on tärkeää ja sen tulisi olla vastaisuudessa myös yksi suomalaisen poliittisen ajattelun konsensus-tekijöistä.

Julkisen talouden tasapainottaminen on tehtävä nopeasti, koska paluu kestäväälle kasvu-uralle on epävarmaa. Tasapainon palauttamiseen ei ehkä ole käytettävissä toivottua kahta vaalikautta, ennustamattomien yllätysten väli on viime vuosina tihentynyt.

Huoli nykyisten hyvinvointipalveluiden säilymisestä tämän kaiken keskellä on kuitenkin ymmärrettävä. Kun velka on ennen kokemattoman suurta, se on haaste myös Suomelle. Pohjoismaiden hyvinvointimalli ei sinänsä ole ehkä uhattuna, pikemminkin sen voi sanoa osoittaneen vahvuutensa kollektiivisten riskien tasaamisessa. Työttömien tulomenetyksiä on voitu korvata, pal-



Jyrki Berner

velutasoa ylläpitää kohtuullisena ja eläkkeitä maksaa.

Tampereen historiatieteen professori Pertti Haapala mukaan elämmekin nyt maassa, jollaisesta tasa-arvosta, yhteisvastuusta ja hyvinvoinnista 1800-luvun utopiasosialistit unelmoivat, - paitsi että tämä maa on kapitalistinen.

Suomalaiset ovat tyytyväisiä

Ei siis ole yllättävää, että ihmisten kokemaa tyytyväisyyttä elämäänsä on Suomessa pysynyt ennallaan tai jopa hieman lisääntynyt 1990-luvun ja 2000-luvun aikana. Suomalaiset kuuluvat Euroopan onnellisimpiin kansalaisiin ja kyselytutkimukset osoittavat, että suomalaiset ovat selvästi keskimääräistä tyytyväisempiä työoloihinsa. Erään tulkinnan mukaan se johtuu muutoksen mahdollisuudesta, se koetaan positii-visena.

Suomi onkin saanut tunnustuksia maailman parhaana jokseenkin kaikilla mahdollisilla mittareilla. Suomi on maailman paras yhteiskunta Newsweek-

ITSENÄISYSPÄIVÄ



lehden mittauksen mukaan. Tasa-arvon toteuttamisessa olemme maailman parhaiden joukossa ja omaksi riemuksemme ohitimme paremmuudessa Ruotsinkin. Meillä on moneen kertaan ylisetty maailman paras peruskoulu, kun mitataan kaikkien lasten luku-, kirjoitus- ja ynnälaskutaitoa.

Kilpailukykymittauksissakin olemme menestyneet, vaikka kärkisijat ovatkin viime vuosina jääneet saavuttamatta. Asemamme maailman vähiten korruptoituneiden maiden joukossa ei liioin ole vaalirahasotkujen ja panssariajoneuvokauppojen jälkeen romahtanut.

Suomi on selvä ykkönen myös mitattaessa naisten terveystä ja elinikäodotetta, ja kakkonen

kun on mitattu poliittista osallistumista ja valta-asemia.

Mutta voi, ainakin lehdistön ja näkyvimpien keskustelijoiden mielestä kaikki nämä tulokset on väärin mitattu. Suomalaiset toimittajat löysivät Newsweekin tuloksista pilkkuvirheen. Eihän se tietenkään sovi, että me asuisimme ja eläisimme niin hyvässä maassa, kun ympärillämme n niin paljon korjattavaa ja parannettavaa. Myöskään yleisön osastojen ja vaalipuheiden perusteella Suomen osoittaminen maailman parhaaksi yhteiskunnaksi ei tunnu olevan oikea johtopäätös.

Yksi poikkeus kuitenkin on. Havaitsin viime viikolla meidän kuuluvan rupusakkiin ilmastomuutoksen torjunnassa. Siitä

varmaan syntyy suuri yksimielisyys.

Vaikeina aikoina on selvitty

Suomessa uskotaan, eikä aivan aiheetta, että vaikeina aikoina olemme kyvykkäämpiä tekemään oikeita päätöksiä kuin hyvinä aikoina. Tämä ja vaikeasti ennustettava tulevaisuus houkuttelee muistelemaan miten aikaisemmin on selvitty. Kaikki omaan ikäluokkaani kuuluvatkaan eivät enää muista, että vain muutama vuosikymmen sitten odotimme näihin aikoihin jouluomenien saapumista maahan. Moni saattaa muistaa kuinka valuuttasäännöstely loppui niinkin myöhään kuin 1980-luvulla eikä seteleitä

loma-asunnon ostamiseen Espanjasta tarvinnut enää kuljettaa sataa matkalaukuissa.

Historia saattaakin selittää meidän tyytyväisyytemme. Vain joitakin vuosikymmeniä sitten kaikki keskeiset yritystoimintaan vaikuttavat tekijät olivat ulkoa annettuja. Leipomossa jauhojen hinta ja niiden sekoitussuhteet olivat viranomaisten määrittelemiä ja valmiiden leipien kuluttajahintaa määriteltiin hintaneuvostossa – nyt valitetaan jos italialaista durrum-vehnä ei ole saatavissa. Leipomon palkat määriteltiin tupo-pöydässä, jonka hajoamista nyt kaivataan.

Vuokrat, korot, lainat ja valutta olivat säännösteltyjä. Investointeja pyrittiin ohjaamaan valtiollisella suunnittelujärjestelmällä. Idänkaupan kiintiöitä jaettiin Talouskomission voimin, työvoimaa koulutettiin suunnitteen mukaan aloille, joilla sitä luultiin tarvittavan. Voittoa ei uskallettu näyttää. Ja kun oli epäonnistuttu kansantalouden hallinnassa, otettiin devalvaatiot avuksi.

Moni ei muista enää sitäkään, että nykyisen hyvinvointimme perusta luotiin suurelta osin maahanmuuttajien osaamisen varaan. Kuuluisista 20 perheestä ja heidän paheksutusta varallisuudesta alkuperäisiä supisuomalaisia ovat vain harvat: maahanmuuttajia olivat norjalaiset Gutzeitit ja Gullichssenit, Sveitsistä Pietarin kautta Suomeen tuli Fazerit, Venäjältä puolestaan kapakanpitäjä Sinebrychoff. Verkateollisuuden

Suomeen perusti skotti James Finlayson, tervakaupan aloittivat saksalaiset kauppiat, joista sittemmin yksi Ehrnrooth aateloitiin, Saksasta tuli myös Pauligit alun perin saksalaisen kauppiaan herra Stockmannin konttoristiksi, Venäjältä tuli toinen kauppias Kiseleff ja Lyypekistä Hackmanit. Rettigit ja Snellmanit tulivat Ruotsista ja Rosenlewkin oli alun perin vanha saksalainen aatelisuku.

Näiden maahanmuuttajien kotouttamiseen ei kiinnitetty sen suurempaa huomiota, mutta eipä siinä tainnut olla suurempia ongelmiakaan. Olisiko maahanmuuttajista nyt osallistumaan Suomen nousuun takaisin talouden kasvun tielle?

Myrskyssä vaaditaan vahvaa ohjausta

Kriisejä ei voi ennustaa – määritelmän mukaan – ja aikaisemmista kriiseistä oppiminen näyttää olevan kovin rajallista. Kriisin jälkeinen aika voi kuitenkin olla myös mahdollisuus. Suomalainen hyvinvointimalli ei ole tämän kriisin aiheuttaja, mutta se voi olla osa ratkaisua.

Henki ja rohkeus ratkaisevat Suomen tulevaisuuden. Näin arvioivat Sitran haastattelemat pari sataa suomalaista vaikuttajaa ja päättäjää kysyttäessä Suomen tulevaisuuden menestystekijöitä. He uskovat, että hyvinvointia on luotava uusien keinoin, ja siksi ajattelumme ja asenteemme kaipaa perusteellista tuuletusta.

Hyvinvoinnin luominen edellyttää, että asiat tehdään hyvin ja jaetaan näkemystä siitä, ettei edunvalvonnalla voida ylläpitää hyvinvointia pitkällä tähtäyksellä. Mikäli myös kansalaisten halutaan suhtautuvan muutokseen positiivisesti, valinnat on tehtävä ihmiskeskeisesti ja yhteisten arvojen pohjalta.

Samalla tavalla ajattelee merkittävä osa nuorista. Äskettäin tehtiin 4000 nuoren keskuudessa kysely, jonka tulokset osoittavat rohkaisevasti, etteivät nuoret vieroksu tai vähättele politiikkaa eivätkä he ole menettäneet luottamustaan poliitikkoihin. Useimmat heistä äänestävät vaaleissa, mutta eivät protestoidakseen, vaan arvostaakseen oikeutta äänestää. He eivät myöskään ole kynnisiä, he uskovat edelleen voivansa vaikuttaa vaaleissa.

Viime kuukausien aikana ulkoa tulleet rajut tuulet ovat huojuttaneet taloutemme vakautta uhkaavalla tavalla. Se toi mieleeni Antti Chydeniuksen sanat vuodelta 1765: "...useimmat ovat joutuneet aivan ymmälle ja jättäneet sekä purjeet että peräsimen, toiset ovat sanoneet, että saamme pian ankkuroida toivottuun satamaan, mutta ne, jotka olivat terävänäköiset, sanoivat, että laiva hukkuu, jollemme muuta suuntaa." Näitä terävänäköisiä Suomessa nyt tarvitaan.

"On laulun voima niin ihmeinen, vain laulaessasi tunnet sen..."

Klubin kuoro juhli 10-vuotista taipaleitaan



Harjoitustila
Klubin kellarissa

Otsikon runoteksti on Klubi-veli Antti Henttosen tunnettua käsialaa. Häntä pyydettiin tekemään kuorolle tunnusruno. Tähän runoon taiteellinen johtajamme Henrik Lamberg sävelsi musiikin lähes 10 vuotta sitten. Laulusta muodostui sittemmin kuoromme tunnuslaulu.

■ ■ Klubimme ehkä nuorin harrastajaryhmä, Klubin kuoro, on kymmenvuotisen taipaleensa aikana kerännyt riveihinsä kymmeniä Klubilaisia. Karkean laskelman mukaan harjoituksia on toiminta-aikana ollut noin 360 kertaa. Konsertteja ja muita esiintymisiä on ollut yli 150 kertaa. Lähes viisikymmentä miestä on kokoontunut harrastuksensa piiriin yli 500 kertaa.

Tämä merkitsee yli 25 000 yksilösuoritusta Klubin ja sen kuoron hyväksi. Kuoron riveissä on kaikkiaan laulanut 104 Klubi-veljeä ja nykyisin kuoron vahvuus on 52 laulajaa.

Voidaan vaan kysyä, onko muilla Klubin harrastajapiireillä näin aktiivista toimintaa. Mieskuorolaululla on taianomainen vetovoima.

Kuoromme juhluvuoden päätapaus 10-vuotisjuhlakonsertti oli perjantaina 12.11. lähes täydelle katsomolle Helsingin Konservatorion konserttisalissa Ruoholahdessa. Konsertin ohjelmisto oli koottu 10-vuotistaipaleen parhaista paloista. Niinpä konsertista muodostui nautittava



Laulun voima
- Antti Henttonen

kattaus musiikillisia elämyksiä. Arvio konsertista toisaalla lehdesämme Antti Henttosen sanoin. Konsertin jälkeen pidettiin riemukas karonkka Klubilla ja siihen osallistui noin 150 juhlijaa.

Harjoitustilat

Koko olemassaolonsa aikana kuoro on harjoitellut jossakin Klubin tiloissa. Kun laulajia oli vähän harjoitukset pidettiin Helsinki-kabinetissa. Kuoron kasvaessa jatkoimme harjoittelua Klubin juhlasalissa ja tällöin harjoitukset olivat lauantaisin, jolloin Klubilla ei ollut muuta toimintaa. Vuonna 2004 saimme uuden tilan käyttöön Klubitalon kellarista, jossa myöhemmin aloitti harjoitukset myös Klubin Puhallinorkesteri. Harjoitustila ei todellakaan ollut mikään ihanteellinen kuoro toiminnalle. Ilmanvaihto oli koko ajan ollut vajavaista ja salin katto oli niin alhaalla, ettei kunnollista lauluakustiikkaa ole. Tämä vaikeutti kuoron yhtenäisen soinnin harjoittamista. Vuonna 2009 saimme suuremman ja korkeamman harjoitustilan enti-



Kuoron hallitus työssään (vasemmalla Ari Mentu, Jouko Liusvaara, Aarno Suorsa ja Onni Topi, oikealla Rainer Friberg, Henrik Lamberg ja Simo Rajakallio)

sestä Kokoomuksen varastohuoneesta. Tässä tilassa on huomattavasti parempi akustiikka. Kuoro toivoisi, että tämä tila saataisiin remontin avulla viihtyisämmäksi ja paremmin kuoron käyttöön sopivaksi. Kunnostustöistä saatiinkin lupaus Klubin syyskokouksessa 18.11.2010.

Kuoron luonne

Kuoromme ei ole tavanomainen mieskuoro. Se poikkeaa monella eri tavalla muista suomalaisista mieskuoroista. Se on ensinnäkin Suomalaisen Klubin kuoro. Ensimmäinen edellytys kuoron jäsenyyteen on Klubin jäsenyys. Kuoro-

ron perustajajäsenet olivat Klubin jäseniä ja valmiiksi jonkin muun kuoron laulajia. He lähtivät ennakkoluulottomasti etsimään laulajia Klubin jäsenistä. Vähitellen samana levisi Klubin ulkopuolellekin ja uusia jäseniä liittyi Klubiin kuoron vetovoimasta. Lähes kaikilla laulajilla oli jo ennestään jokin ”emokuoro” ja näin valmiudet laulamiseen olivat jo olemassa hänen liittyessään Klubin kuoroon. Tämänkaltaisen osaava laulajisto antaa taiteelliselle johtajalle mahdollisuudet vaativankin ohjelmiston suunnitteluun ja sen harjoittamiseen.

Ohjelmisto

Kuoron nuottiarkistoon on kertynyt 10 vuoden aikana kaikkiaan 130 teosta. Nämä kaikki on esitetty jossakin kuoron esiintymistilanteessa. Teoksia on kaikkiaan 71:ltä eri säveltäjältä.

Suosituimmuusjärjestys säveltäjien osalta on: Jean Sibelius 8, Henrik Lamberg ja W.A. Mozart kumpainkin 5, Leevi Madetoja 4, ja Selim Palmgren 3 teosta. Kaikkien näiden edelle menee kuitenkin ehkä maailman tunnetuin säveltäjä Trad. 18 teoksella. Oopperateoksia on 13 ja lasten laulujakin toista kymmentä. Nuotisto osoittaa myös kuoro-

romme monipuolista muuntautumiskykyä

Omaleimaisia aluevaltauksia

Taiteellinen johtajamme Henrik Lamberg onkin ideoinut kuorollemme ohjelmistoa, joka poikkeaa ”normaalien” mieskuorojen ohjelmistosta. Tämä ei olisi ollut mahdollista ilman laulajien valmiuksia omaksua uutta ja omaleimaista ohjelmistoa. Vuoden 2007 aluevaltaus oli ”Suuri oopperakonsertti” Kukan päivänä Ritarihuoneella. Esitimme tunnettuja oopperakuorokohdauksia hyvien solistien kanssa. Konsertti onnistui yli odotusten ja uusittiin saman vuoden syksyllä suuremmalla areenalla Aleksanterin teatterissa.

Onnistuneet oopperakuoroesitykset vuonna 2007 saivat johtajamme ideoimaan jälleen uudentyyppisen konsertin. Kuoron kevätkonsertti vuonna 2008 ”Laulan, laulan lapsellein” oli jälleen suomalaisen mieskuoromusiikin uusi aluevaltaus. Kuoron taiteellinen johtaja oli sovittanut tuttuja lastenlauluja mieskuorolle. Aleksanterin teatterin lavalle astui lähes nelikymmenpäinen mieskuoro esittämään lastenlauluja. Konsertti oli loppuunmyyty ja suosionosoituksista ei ollut tullut loppua konsertin päättyttyä.

Konsertit ulkomailla

Kuoro on konsertoinut nuoresta iästään huolimatta useissa eri maissa; keväällä 2003 Tartossa,

Virossa, kesällä 2004 Budapestissa ja Balaton-järven rannoilla Unkarissa ja huhtikuussa 2006 Portugalissa, Estoril’issa sekä Lissabonissa. Toukokuussa 2008 kuoro teki onnistuneen konserttimatkan Puolan Krakovaan ja sen lähiympäristöön. Siellä oli isäntänä Krakovalainen mieskuoro Echo, joka kutsui kuoromme edustajat myös heidän 90-vuotisjuhliinsa lokakuussa 2009. Kuoromme lähetti juhlille tuplakvartetin, joka esiintyi Echo:n 90-vuotisjuhlakonsertissa. Vuodeksi 2011 on suunnitteilla konserttimatka Prahaan kesäkuun alussa.

Liity kuoroon

Klubin kuoron kirjavahvuus on vuosien myötä kasvanut ja on nyt yli 50. Vaikka kuoro onkin nuori, on se saavuttanut korkean

taiteellisen tason. Siitä on pitänyt huolen taiteellinen johtajamme ja se, että suurimmalla osalla kuorolaisista on jo kuoroon tullessaan ollut vankka mieskuorokokemus. Tämä on luonut kuorolle vankan laadullisen pohjan. Tästä huolimatta kuoromme kaipaa jatkuvasti uusia laulajia.

Jos tunnet kiinnostusta kuoro-toimintaan, ota meihin yhteyttä. Tule mukaan miehekkääseen laulajajoukkoon. Nyt on oikea aika liittyä kuoromme jäseneksi. Olet Klubin jäsenenä itseoikeutettu, kunhan selviät pienestä musiikillisesta testistä ennen kuoroon hyväksymistä.

*Aarno Suorsa
kuoron tiedottaja*



Kakkostenorin ääninäyte, Simo Rajakallio, Rainer Friberg, Hannu Kainulainen ja Heikki Aspijala



PINSTRIPES™

Finland's Best Known Suit, Shirt & Tie Maker

Erikoistarjous Suomalaisen Klubin jäsenille

3 mittatilauspaitaa vain 360 euroa.

Jokaiseen paitaan voit valita eri materiaalin ja yksityiskohtat.

Annankatu 34, 00100 HELSINKI / Puh. 09-694 7478

www.pinstripes.fi - info@pinstripes.fi